

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 55 (4305) | П'ЯТНИЦЯ, 21 БЕРЕЗНЯ 2008 РОКУ | WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Рада Європи хоче, щоб ми реформували кримінальну юрисдикцію

Україна гідно пройшла період дострокових виборів, і нині можна говорити, що демократичні уроки, які мало українське суспільство, дали відповідні позитивні результати. Про це йшлося на вчорашній зустрічі Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка з Генеральним секретарем Ради Європи Террі Девісом. СТОР. 2

Десять країн НАТО просять за нас

Дев'ять нових членів НАТО (Болгарія, Естонія, Латвія, Литва, Польща, Румунія, Словаччина, Словенія, Чехія) і Канада просять на квітневому саміті НАТО в Бухаресті надати Україні та Грузії План дій щодо членства в альянсі. Відповідного листа вони надіслали генсекові НАТО Яапу де Хооп Схефферу. На їхню думку, такий крок зміцнив би стабільність і безпеку в Європі. Відмова Україні та Грузії може поставити під сумнів традиційну політику НАТО — політику «відчинених дверей», відзначено в документі.

На саміт до Бухареста, де вирішуватиметься «українське питання», збирається їхати Президент України Віктор Ющенко. Про це **повідомили в секретаріаті глави держави**.

Рожеві слоники дитячої психіатрії

Щоб оформити дитину в психіатричний стаціонар, потрібні направлення лікаря й письмова згода батьків

Дитяче відділення київської клінічної психоневрологічної лікарні імені Павлова, відомої в народі як Павлівка, на перший погляд мало чим відрізняється від дитячого садка. Стіни холу розмальовані кольоровими картинками з улюбленими казковими персонажами, під стелею літають рожеві слоники, м'які дивани й дитячі меблі, за скляними дверима — палати з акуратно застеленими ліжками. От тільки не чути веселого сміху й гамору в лікарняному коридорі. Втім, під час нашого візиту й бігати тут не було кому. Хоча в Павлівці два дитячі відділення на тридцять ліжок кожне, і ще одне — амбулаторне, ми застали в одному з них лише вісім хлопчиків. Завідувачка відділення молодшого дитинства лікарні Ольга Гуленко запевнила, що зазвичай палати не пустують. Просто нині тут карантин через вітрянку, тому мало пацієнтів. СТОР. 14

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КОРОТКО

- Українсько-російська ракета-носій «Зеніт-3SL» успішно вивела на орбіту американський супутник *(УНІАН)*.
- Без газопостачання залишаються 74 багатоповерхівки у Кременчуці *(«5-й канал»)*.
- Кабмін збільшив суму добових під час відряджень усередині країни з 25 до 30 грн. *(УНІАН)*.

ПОДІЇ

Професія миротворця ООН пов'язана з ризиком для життя

Міністр внутрішніх справ Юрій Луценко закликає ООН чітко регламентувати дії миротворців при плануванні операцій, зокрема, щодо умов застосування ними зброї. Про це він заявив у Косово під час зустрічі з представниками Місії ООН, на якій обговорювалися події, що сталися 17 березня в косівській Митровиці під час звільнення приміщення суду, **повідомляє прес-служба МВС України**. СТОР. 5

Яремче — найкраще місто за благоустроєм

На Прикарпатті визначили переможців обласного конкурсу «Населений пункт найкращого благоустрою та підтримки громадського порядку». Найкращими визнано місто Яремче, селище Печеніжин та село Верхній Вербіж Коломийського району. Їх преміювали відповідно 30, 20 і 15 тисячами гривень. На благоустрої також заробили місто Калуш, селище Гвіздець та село Старий Угринів, які посіли у своїх категоріях другі місця. Загалом на заохочення громад до порядку і чистоти з обласного бюджету виділено 140 тис. грн. На всеукраїнському конкурсі на звання кращих з благоустрою претендуватимуть міста Івано-Франківськ, Калуш, Яремче, селище Печеніжин і село Верхній Вербіж, **повідомляє наш власний івано-франківський кореспондент Дарина НАЗАРЧУК**.

ДАІ закрило дорогу на Ай-Петрі через обвал

На автошляху Бахчисарай—Ялта, в районі плато Ай-Петрі, талою й дощовою водою було спричинено провал глибиною девять метрів й два метри в діаметрі. На щастя, ніхто не постраждав. Рух тепер дозволено лише для автомашин екстрених служб. Працює спеціальна комісія, котра вирішує, як можна найшвидше відремонтувати дорогу. За словами спеціалістів, «реанімація» шляху XIX століття (вкрай зношеного важковаговим транспортом і пасажирськими автобусами, попри всі заборони) потребує значних коштів, і навряд чи проблему вдасться швидко розв'язати. Це стосується й попереднього випадку, коли 26 лютого відбувся зсув й часткове пошкодження автодороги державного значення Ялта—Севастополь на 38-му кілометрі, **повідомляє наш кримський власкор Віктор ХОМЕНКО**.

Я ВАМ ПИШУ...

«Голос України» — голос народу

Ніколи раніше не писала до редакції, хоча з газетою «Голос України» приятелюю давно, напевно, років 12, чи й більше. Звикла до неї, як до домочадця, з яким можна про все поговорити, порадитися.

За цікаву газету я вдячна всьому колективові редакції. І водночас дуже хочу, щоб матеріали моєї улюбленої газети надихали на добрі справи можновладців. Часто бачу по телевізору, що в руках у наших парламентаріїв «Голос України». Отже — читають. Тому, на мій погляд, їм «усім миром» треба підказувати і нагадувати про проблеми людей і країни. А то наші керівники в основному їздять у машинах і не бачать, хто в центрі столиці виходить із підземки і як живуть їхні співгромадяни...

Ганна ХРИПКО.

селище Калініна Артемівського району Донецької області.

ФОТОФАКТ

Учора на рішення суду про демонтаж наметового містечка біля будинку Верховної Ради АРК і кримські татари, і слов'яни відповіли велелюдним мітингом та встановленням нових наметів.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

У НОМЕР

Заява прес-служби Верховної Ради України

У зв'язку із публікацією в газеті «Известия» 20 березня ц. р. матеріалу, визначеного газетою як ексклюзивне інтерв'ю Голови Верховної Ради України А. Яценюка, прес-служба Верховної Ради України заявляє про наступне.

Голова Верховної Ради України не давав інтерв'ю газеті «Известия».

Згадана публікація є вільним переказом деяких висловлювань, підібраних самим журналістом із посиленням акцентів і поданим як інтерв'ю.

Зазначаємо, що матеріал не відображає позиції Голови Верховної Ради України як політика і посадової особи.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Внутрішні інструкції не можуть звужувати законні права працівників

Комітет із питань соціальної політики та праці за підсумками обговорення під час «круглого столу» на тему «Про проект Трудового кодексу України» вирішив утворити робочу групу при комітеті з опрацювання цього документа, включивши до її складу по три представники від соціальних партнерів.

Відкриваючи зібрання, голова комітету Василь Хара зауважив, що проект Трудового кодексу розробляється вже майже вісім років, а нині до парламенту внесено новий проект закону. Адже чинний Кодекс законів про працю України було прийнято ще в 1971 році, він, незважаючи на численні зміни, застарів і не відповідає сучасним економічним умовам. У проекті кодексу уніфіковано трудове законодавство, зокрема закони «Про оплату праці», «Про відпустки», «Про колективні договори та угоди» та ін. Положення законопроекту структуровано в дев'яти книгах, що присвячені регулюванню окремих інститутів трудового права. Як зазначали учасники «круглого столу», законопроект має на меті визначити основні засади й механізми реалізації передбачених Конституцією трудових прав і гарантій працівників, створити належні умови праці та забезпечити захист інтересів працівників і роботодавців в умовах ринкової економіки. Норми проекту кодексу спрямовані на адаптацію вітчизняного трудового законодавства до Європейської соціальної хартії (переглянутої) та інших міжнародно-правових актів.

Промовці висловили низку зауважень до законопроекту. Зокрема, народний депутат Михайло Волинець відзначив, що в проекті кодексу не передбачено звітування та відповідальність сторін за виконання трудового договору, не виписано умови надання приміщень профспілкам. Лунали також побоювання, що згідно з законопроектом роботодавцям буде надано право відрегулювати ті питанні, які не виписано в кодексі, внутрішніми нормативними актами. А значить, можуть з'явитися такі накази та інструкції, які звужуватимуть права працівників на соціальний захист. Утворений при комітеті робочій групі рекомендовано узагальнити пропозиції та зауваження, висловлені під час обговорення, і прискорити подання до Верховної Ради підготовленого до другого читання проекту Трудового кодексу України.

Юліана ШЕВЧУК.

Рада Європи хоче, щоб ми реформували кримінальну юрисдикцію

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На брифінгу після зустрічі глава парламенту наголосив: наша країна надзвичайно активно співпрацює із Радою Європи, і нині на виконання своїх зобов`язань перед РЄ має зробити низку кроків, зокрема реформувати кримінальну юрисдикцію. За його словами, Рада національної безпеки і оборони затвердила концепцію реформування кримінальної юрисдикції, і тепер Верховна Рада очікує надходження від уряду відповідних законопроектів, «які відповідали б духу і букві світової спільноти і які підтримувалися б у тому числі і Венеціанською комісією, і Радою Європи». А незабаром, повідомив Арсеній Яценюк, парламент планує ратифікувати Конвенції про торгівлю людьми і щодо боротьби з тероризмом.

Україна, наголосив Террі Девіс, — невід'ємна частина Європи, географічно, історично, культурно і політично, і дуже важливий член Ради Європи.

«Коли Україна стала членом Ради Європи, вона дала нам дуже великі надії і сподівання. І я вельми радий, що нині ви відвернули свою увагу від виборів, від політичних партій, і направили її на політику приєднання до Ради Європи і виконання своїх обіцянок, які були дані багато часу тому. І я вважаю, що це не тільки в інтересах Ради Європи, а також в інтересах українського народу», — сказав Т. Девіс, побажавши Верховній Раді та її керівнику всього найкращого у подальшій роботі.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Законопроект про скасування депутатської недоторканності направили у Конституційний Суд

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 20 березня

Учора Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк розпочав засідання з повідомлення про те, що у відповідь на заяву Партії регіонів про ситуацію у Харкові туди виїхав заступник голови СБУ. Зі слів парламентського голови, нині зроблено все, аби деполітизувати становище. Тільки-но перевірку буде завершено, у сесійній залі зможуть заслухати звіт про її результати — і В. Наливайченко, і О. Медведько висловили готовність приїхати у Верховну Раду, якщо народні депутати цього побажають. Потім на прохання «НУ—НС» та БЮТ було оголошено перерву для консультацій.

Після того, як депутати знову зібралися в сесійній залі, Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк спробував поставити на розгляд президентський законопроект про вдосконалення Правил дорожнього руху. Однак у залі залунали обурені вигуки. У виступах від фракцій думки народних депутатів розділилися. Приміром, Юрій Кармазін («НУ—НС») пропонував народним обранцям проголосувати за анулювання результатів голосування за закону про державні закупівлі. Олександр Лавринович вимагав розглядати проект змін до Конституції й ліквідувати Тендерну палату. А В'ячеслав Кириленко наголосив, що «НУ—НС» підтримає порядок денний лише за умови, що в нього включать проект закону про скасування депутатських пільг. А Володимир Литвин повідомив, що згідно з Регламентом, після перерви на прохання обох фракцій їх представники мають пояснити народним депутатам, для чого саме вони її вимагали. Тоді керівник БЮТ Іван Кириленко розповів: у перерві коаліціанти зійшлися на тому, що парламентарії мають повернутися до розгляду законів про держзакупівлі, а також скасування депутатських пільг та недоторканності.

Під час обговорення Голові Верховної Ради було подано заяви від Партії регіонів і Комуністичної партії про перерву, однак депутати зуміли порадитися просто в сесійній залі і, не перериваючи засідання, погодилися виступити із заявою. Представниця Партії регіонів Ганна Герман звернулася до народних обранців з проханням підтримати родину українського хлопця, який загинув у «натовському Косово». Необхідність зробити це в сесійній залі вона пояснила тим, що керівництву країни доля наших миротворців байдужа. Свідченням цього, на думку Ганни Герман, є другий лист до керівництва НАТО, підписаний Президентом і Прем'єр-міністром.

Після виступу політика народні депутати заслухали міністра МВС Юрія Луценка. Він повідомив, що трагедія, яка сталася в Косово, на думку української сторони, є наслідком невдало спланованих військових маневрів. Адже там усього було поранено 102 особи. Окрім того, за інформацією Юрія Луценка, учора ще шість поранених українських військових лежали в лікарні, але їм не було зроблено необхідних операцій. Якщо ситуація не зрушить з місця, то вже сьогодні потерпілих заберуть в Україну. Водночас міністр повідомив, що загиблому військовому медичну допомогу було надано вчасно. Однак на нього прийшовся увесь удар ручної гранати — це убезпечило товаришів хлопця, але сам він отримав несумісні із життям травми. На думку Юрія Луценка, це лихо мало б об'єднати депутатів. Він наголосив, що наші миротворці перебувають у Косово, виконуючи Місію ООН. Міністр МВС запевнив, що з приводу трагедії проведуть службове розслідування. Також від партнерів вимагатимуть надання гарантій безпеки нашого підрозділу. Юрій Луценко наголосив, що Україні слід виділяти більше коштів на належну підготовку миротворців.

Зрештою, представники практично всіх партій висловили переконання, що миротворцям слід повернути скасований у них торік статус учасників бойових дій. У сесійній залі лунали також вимоги відкликати наших військових. Однак Юрій Луценко попросив утриматися від таких рішень. У відповідь Голова Верховної Ради повідомив, що вже сьогодні ситуацію в Косово розглядатимуть на засіданні РНБО. Він запропонував повернутися до цього питання у стінах парламенту після його завершення.

Олександр Єфремов повідомив, що Комітет з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради, який він очолює, не вбачає підстав для продовження розгляду питання про внесення змін до Конституції, які стосуються скасування депутатської недоторканності. Тому депутати перейшли до розгляду питання про включення до порядку денного і направлення на розгляд Конституційного Суду зазначеного проекту змін. За це проголосували 226 народних обранців. З боку опозиції посипалися звинувачення, мовляв, голосували картки людей, які, згідно з даними секретаріату Верховної Ради, перебувають у відрядженнях. Зокрема, називали прізвища депутатів Федорчука і Кравчука. Однак ті виявилися присутніми в залі. Натомість коаліція звинуватила, що від Партії регіонів голосує картка Раїси Богатирьової, якої в залі немає. Опозиція повідомила, що надалі вимагатиме поіменного голосування з приводу принципових питань (очевидно, маючи на увазі голосування рукою). Опозиційний проект змін про скасування недоторканності до порядку денного не включили — для цього забракло лише декількох голосів.

Після незначної перерви народні депутати приступили до вирішення кадрових питань.

Надія СМІЯН,
Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Микола РУДЧЕНКО (Блок Литвина):

— Ми за те, щоб недоторканності були позбавлені всі сім тисяч державних службовців, які нею володіють, в тому числі і Президент України. В крайньому разі — як виняток — можна залишити недоторканність Президента, і тільки його одного, як посадової особи, котра представляє інтереси України й на міжнародному рівні. Особливо це питання стосується роботи гілки судової влади.

Михайло МИРОНЕНКО (Партія регіонів):

— Запропонований нами законопроект, не тільки на наш погляд, а й на думку інших фракцій, найсправедливіший і найпрогресивніший. Позбавлення недоторканності всіх чиновників вищого рівня дасть можливість встановити міру їхньої відповідальності перед законом. Однак сьогодні позбавлення недоторканності не є наріжним каменем, сьогодні це просто політичний привід для «Нашої України» виконати виборчі обіцянки. Це — елемент виборчої кампанії Президента. Сьогодні є більш невідкладні законопроекти.

Марина ПЕРИСТЕНКО (КПУ):

— Позиція нашої фракції однозначна — зняття недоторканності з усіх категорій державних службовців. У тому числі і з Президента, і з народних депутатів. Ми вважаємо, що наявність депутатської недоторканності перетворює депутатів на маріонеток. Однак, я вважаю, що сьогодні коаліція не зацікавлена у знятті такої недоторканності з усіх. Якщо виникне ситуація, коли реальним буде позбавлення імунітету тільки народних депутатів, у своєму голосуванні ми орієнтуватимемося за ситуацією. Утім, наполягатимемо на вирішенні цього питання і щодо інших категорій захищених. У першу чергу — судових органів, на роботу яких надходить найбільше скарг від виборців.

Петро ЮЩЕНКО («НУ—НС»):

— Я не беруся спрогнозувати, як спрацює цей механізм, особливо в нашому теперішньому середовищі. А воно досить ірраціональне. Щодо стосується самої проблеми, то кожен із варіантів може мати місце. Все в цьому світі можна вдосконалювати. Безперечно, дані законопроекти треба розглядати, а питання вирішувати. Ми про це говорили і на виборах. А зняття депутатської недоторканності — це тільки перший крок. І достатньо благородній. Але найголовніше — результат. Ми дивимося трохи далі — ліквідація недоторканності дасть можливість прийти у всі галузі діяльності професіоналам. Прийдуть юристи, економісти, релігійні діячі, які працюватимуть на країну.

Сергій ПОДГОРНИЙ (БЮТ):

— Я гадаю, до цього треба ставитися філософськи. Законопроекти «Кириленка—Кириленка» направлено на розгляд Конституційного Суду. Те, що Партія регіонів вносить на розгляд ще й питання недоторканності суддів та Президента, потребує вивчення. Судова система у нас не зовсім досконала, але я не думаю, що починати потрібно зі скасування недоторканності суддів. Якщо другий законопроект буде доопрацьований і набере в сесійній залі 226 голосів, його теж можна буде направити на розгляд до Конституційного Суду.

Якщо буде політична воля, то вже у вересні ми зможемо проголосувати за зняття недоторканності 300 голосами. Працюватимемо з Партією регіонів, щоб вони все-таки долучилися до цієї процедури.

Петро МЕЛЬНИК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Україна, наголосив Террі Девіс, — невід'ємна частина Європи і дуже важливий член Ради Європи

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про порядок виконання окремих положень Закону України «Про статус народного депутата України»

Відповідно до частин четвертої та п'ятої статті 20 Закону України «Про статус народного депутата України» Верховна Рада України **постановляє**:

1. Затвердити порядок проведення виплат матеріальної допомоги колишнім народним депутатам України на період їх працевлаштування (додається).

2. Апарату Верховної Ради України забезпечити подання необхідних документів до Головного управління державної служби України для зарахування до кадрового резерву за згодою народних депутатів України, строк повноважень яких закінчився чи достроково припинений за особистою заявою про складення депутатських повноважень, яким не надана попередня робота (посада).

3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
А. ЯЦЕНЮК

м. Київ, 18 березня 2008 року.
№ 144-VI.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про призначення позачергових виборів депутатів Київської міської ради та Київського міського голови

Відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частин другої та третьої статті 23 Закону України «Про столицю України - місто-герой Київ», частин першої та четвертої статті 78, частин другої та п'ятої статті 79 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», частини третьої статті 14, частин другої та шостої статті 15, статей 82, 83 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» Верховна Рада України **постановляє**:

1. Призначити позачергові вибори депутатів Київської міської ради та Київського міського голови на останню неділю сімдесятиденного строку з дня набрання чинності цією Постановою та провести їх у порядку, визначеному Законом України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів».

2. Центральній виборчій комісії з урахуванням пропозицій відповідної територіальної виборчої комісії визначити в установленому порядку обсяг бюджетних видатків, необхідних для проведення позачергових виборів депутатів Київської міської ради та Київського міського голови.

3. Кабінету Міністрів України в межах повноважень вжити невідкладних заходів щодо забезпечення фінансування позачергових виборів депутатів Київської міської ради та Київського міського голови за рахунок коштів цільової субвенції з Державного бюджету України.

4. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України
А. ЯЦЕНЮК

м. Київ,
18 березня 2008 року.
№ 143-VI.

ПРОГНОЗИ

Коаліція може мати єдиного кандидата

Кандидатурою на посаду міського голови повинна бути консолідована фігура від демократичних сил, на яку працюватиме авторитет Віктора Ющенка та Юлії Тимошенко. Про це заявив на прес–конференції народний депутат від блоку «НУ—НС» Валерій Борисов.

Політик вважає, що вибір єдиного від коаліції кандидата на посаду міського голови не може привести до розколу коаліції.

«На єдиному кандидаті наполягав Віктор Андрійович, і в цьому його підтримувала Юлія Володимирівна, тому підстав для кризи я не бачу. Тим більше що на сьогодні ми вже маємо досвід, коли є різноманітність кандидатів, це завжди вигідно будь-якій владі. Ми ж, ухвалюючи рішення про дострокові вибори, зацікавлені зовсім в іншому — дійсно змінити київську владу, — зазначив Валерій Борисов.

На запитання, чи не вважає він, що єдиним кандидатом від коаліції буде представник БЮТ, він відповів: «Я так не вважаю. Хоча ймовірність велика, враховуючи електоральну підтримку БЮТ в Києві. Нині, згідно з опитуванням, лідер симпатій киян — Кличко. Але це не означає, що він повинен бути єдиною кандидатурою».

«Сьогодні на слуху і заявляв про свої амбіції Юрій Луценко, який ішов першим номером виборчого списку блоку «Наша Україна — Народна самооборона». Іншої думки він поки що не висловлював, тому ми зараз перебуваємо в режимі консультацій і визначення», — сказав він.

Один з лідерів Блоку Литвина, народний депутат, голова Шевченківської районної державної адміністрації Києва Віктор Пилипишин має намір також балотуватися на посаду міського голови. Про це він заявив на прес-конференції. «Але рішення прийматиме керівництво політичної сили», — зазначив один з лідерів Блоку Литвина.

Сергій МЕЛЬНИК.

Кому потрібна імітація діловитості в метушні?

З виступу керівника фракції «Блок Литвина» у Верховній Раді Володимира Литвина на засіданні Верховної Ради України 18 березня 2008 року

Шановні народні депутати!

Складається стійке враження того, що українські політики женуть Україну на забій. Цього разу — вже остаточно. Свідомо чи за недомисленням.

Схоже, нас не зачіпають і відповідно не викликають державного занепокоєння світові економічні процеси. Рівно ж як і політичні тенденції. Можливо, через втіху, що Україну вдалося нарешті виштовхнути на один зовнішньополітичний вектор — євроатлантичний. Що ми вже прилаштовані і що нас не забудуть, допоможуть.

Схоже, вся важливість питань внутрішнього облаштування країни і надалі розглядатиметься крізь дзеркало чергового перерозподілу сфер впливу, власності та боротьби за владу. І до відсутності будь-яких осмислених дій в економічній, соціальній, гуманітарній та тій же політичній сферах. І до вибудови життя на основі чергового пошуку ворогів. І що показово — їх знаходження.

Наочне підтвердження всього цього — плани роботи Верховної Ради протягом березня місяця.

Кому потрібна ця імітація діловитості в метушні?

Чому Верховна Рада перетворюється на заручницю декількох людей, які примушують голосувати до безкінечності за їхні питання?

Чому Верховна Рада використовується як інструмент зведення політичних рахунків?

Чому ми дозволяємо перетворювати Верховну Раду на посміховище? Чому даємо право маніпулювати собою? І кому даємо це право? Що припече «вболівальникам за народ» завтра?

Переконаний: ці та інші питання ставить перед собою чи не кожен народний депутат, який не хоче, щоб його невідомо куди вели.

Переконаний: критична маса нашого невдоволення виконанням свого призначення має обернутися переходом до більш осмисленої і відповідальної, а головне — результативної роботи.

За своїм покликанням і призначенням Верховна Рада має бути найточнішим барометром, що відбиває суспільні настрої та устремління людей.

Відбиває вона сьогодні ці настрої? Ні!

Люди переживають ціновий шок. Ми — ні пари з вуст. Відтермінували розгляд цього питання аж на квітень. Тоді вже краще розглядати його аж після Великодня. Можливо, після поминальних днів, з розрахунком на те, що люди звикнуться, змиряться з новими реаліями. І знову продемонструють всепрощення.

Країна в агонії через триваючу ганебну практику державних закупівель. Дійшло до того, що в лікарні (наприклад, «Охматдит») закуповують за державний кошт ліки за два дні до закінчення терміну їх придатності, а Верховна Рада вже другий місяць узгоджує зміни до відповідного закону.

Село вмирає і вимирає тепер вже остаточно. А Верховна Рада навіть традиційно не планує заслухати питання про весняно-польові роботи. Хоча б для випускання пари. Мабуть, сподіваємося, що СОТ усе виправить.

Виправить, як виправляють мерця перед тим, як кладуть його у домовину.

Читаємо захоплюючу переписку між Президентом і Прем'єр-міністром про перемогу над Росією на газовому фронті. І не спроможні розглянути на Верховній Раді проблему забезпечення України енергоносіями, щоб встановити істину: то хто ж таки переміг український народ? І що буде з тарифами у житлово-комунальній сфері? І взагалі, як проблема енергозабезпечення вплине на ціновий чинник?

Усе чекаємо моменту, коли питання досягне піку загострення, щоб попіаритися, показати свою любов до народу.

Чекаємо також, поки НБУ зміцнить гривню, щоб стримати інфляцію. І знову-таки за рахунок людей. А потім уже заслухаємо інформацію про стан грошово-кредитної політики. Так би мовити, навздогін за процесом, що далеко пішов. А він таки пішов. Бо із 100 млрд. заощаджень, котрі наші люди тримають на ощадкнижках, за два місяці 2008 року вони втратили 5 млрд. 720 млн. гривень. Така ціна інфляції для них у цьому питанні.

Живемо розрахунками на нову (оновлену, модифіковану, уточнену) Конституцію, звільняючи себе тим самим від виконання чинної. Активно вимагаємо від усіх дотримуватися закону, а не виконуємо власне рішення, яке має характер закону, про внесення змін до держбюджету на 2008 рік. Термін давно минув, а проекту змін від Кабміну у Верховній Раді немає. Невигідно подавати, адже треба щось казати людям.

Ніхто не бере на себе відповідальності за те, що чинним бюджетом фактично віддано на відкуп Кабінету Міністрів регулювання соціальних виплат за 102 законами. Звісно, що вони не виплачуються, а ціна їх сягає 105 млрд. гривень, і нікого, окрім людей, це не хвилює.

Наша ж пропозиція щодо необхідності виконання у цій частині Конституції, Бюджетного кодексу і рішень Конституційного Суду сприймається як набридання, заважання коаліції здійснювати програму ощасливлення українського народу.

Фракція вкотре пропонує і вимагає перейти, врешті-решт, до розгляду питань та прийняття рішень, які потрібні людям. І припинити словоблуддя.

Фракція пропонує і вимагає відповідальної роботи Верховної Ради. Пропонує і вимагає не дати маніпулювати собою в угоду будь-кому.

Якщо ми не хочемо чи не можемо бути відповідальними перед народом, то принаймні для початку повинні продемонструвати відповідальність перед собою. Бо коли ми не будемо починати з відповідальності перед собою, то не зможемо і ніколи не будемо відповідальними перед людьми.

Це очевидно.

Володимир ЛИТВИН,
керівник парламентської фракції «Блок Литвина».

ПОДІЯ ТИЖНЯ

Спецгруппа особливого призначення діяла проти міської ради

Безумовно, головна тема тижня в Харкові — безпрецедентне вилучення документів у Харківському міськвиконкомі спецпідрозділом особливого призначення. Що це було за збройне угруповання в кількості близько півсотні молодиків з відкритими лише очима — досі достеменно невідомо, силовики жодних офіційних пояснень не дають.

Факт є факт: в Україні вперше застосована спецгрупа особливого призначення, але не для знешкодження терористів, не для боротьби з бандитизмом, а для утихомирення керівництва Харківської міської ради.

Реалізований сьогодні в Харкові сценарій — це розробка Служби безпеки України, заявив на сесії голова Харківської облради Василь Салигін. Це прямий шлях до авторитаризму. Вочевидь усі ознаки латиноамериканських демократій з їх постійними військовими переворотами. Я не знаю, може, у СБУ є якісь факти, котрі вказують на те, що міський голова чи Харківська міськрада займаються підготовкою до повалення державного ладу? Інакше, як можна пояснити силове захоплення будинку міськради працівниками цього відомства?

Приводом для вилучення документів стала фінансова перевірка КРУ. Тобто КРУ попросту інструмент у руках СБУ, яка замість того, щоб стояти на захисті державності та демократії, «обслуговує» інтереси авторитарної політсили. В Україні відбувається системне знищення органів місцевого самоврядування — істинно народної влади, що вибирається громадянами України прямим голосуванням. Останні роки довели, що СБУ, на відміну від КДБ, слабка в сценаріях і завжди діє за одним і тим самим планом. Отож, зважаючи на те, що в Харківській облраді нині працює КРУ, не знаю, чи дадуть депутатам провести позачергову сесію облради, з огляду на гостроту питань, що їх мають розглянути, підкреслив В. Салигін.

У відповідь начальник управління СБУ в Харківській області генерал Андрій Мухатаєв наполягає на тому, що в рамках загальнонаціональної програми боротьби з корупцією слідчі СБУ порушили кримінальну справу за фактом розтрати бюджетних коштів шляхом зловживання службовим становищем посадовими особами Харківської міськради. Порушення були виявлені під час планової ревізії фінансово-господарської діяльності міськради, що проводилася управлінням КРУ в Харківській області. СБУ установила факти незаконної розтрати бюджетних коштів на суму близько 1,5 млн. грн. У цілому ревізія КРУ виявила порушення на 2,4 млн. грн. Кримінальну справу порушено за фактом злочину, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України (позбавлення волі від 7 до 12 років).

ЗАКІНЧЕННЯ НА 4-Й СТОР.

ФОТОФАКТ

Євгенія Сохацька **(на знімку)**, депутат Кам'янець-Подільської міської ради, професор Національного університету, активно відстоює інтереси громадських організацій. Вона й сама очолює Всеукраїнське товариство імені Івана Огієнка, місцеву «Просвіту», тому розуміє, як багато ще слід зробити для утвердження громадянського суспільства в Україні.

Фото Віри ШПИЛЬОВОЇ.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 55 (4305)
П'ЯТНИЦЯ, 21 БЕРЕЗНЯ 2008

Будівництво великої кільцевої дороги навколо Києва планується завершити до 2017 року, заявив міністр транспорту і зв'язку Йосип ВІНСЬКИЙ *(УНІАН)*

Без води залишилися 20 тисяч мешканців Чернігова. Причина — досі не вдалося відремонтувати каналізаційний колектор, який вийшов з ладу ще 11 березня *(«5-й канал»)*

У НОМЕР

КРИМ

Нафту й мазут із Керчі повезуть у Кіровоград

Кримські урядовці нарешті визначилися з долею нафтопродуктів, зібраних після аварії кораблів у Чорному й Азовському морях у листопаді минулого року. Постановою уряду автономії виділено 2 млн. грн. на транспортування 4 тис. тонн мазутно-піскової суміші з Керчі в Кіровоград для утилізації. Суміш вивезуть уже за два тижні. Очікують, що Кабмін на ці заходи виділить 9 млн. грн. із держбюджету. Небезпечні відходи переробить комунальне підприємство «Інвест Інформ Центр», що на Кіровоградщині.

Віктор ХОМЕНКО.

ЗАПОРІЖЖЯ

Море повертає тіла загиблих моряків

У вівторок біля села Преслав Приморського району місцеві рибалки знайшли тіло загиблого чоловіка у червоному гідрокостюмі. Встановити особу потонулого поки що не вдалося, бо при ньому не знайдено жодних документів. Імовірно, загиблий був членом екіпажу болгарського судна «Ванесса», яке в січні затонуло у Керченській протоці. Тіла шістьох жертв катастрофи море повернуло минулого тижня. Їх прибило течією до берега у Приазовському та Якимівському районах. Нині встановлено особи п'ятьох загиблих, четверо з яких були громадянами Болгарії, а п'ятий — українець, житель Маріуполя. Пошуки останнього, восьмого, моряка тривають.

Микола МАНЬКО.

Спецгрупа особливого призначення діяла проти міської ради

ПОДІЯ ТИЖНЯ

ПОЧАТОК НА 3-Й СТОР.

Результати перевірки КРУ стосуються періоду, уточнив генерал, з листопада 2005 року по листопад 2007-го, тобто і роботи попереднього міського голови та складу міськради. Але якось залишив поза увагою той факт, що йдеться про муніципальну надбавку до зарплати в кількасот гривень, яку в Харківській міськраді установили понад десять років тому для бодай якогось поліпшення фінансового становища пересічних службовців міськради.

— На мій превеликий жаль, — скаржиться в телевізійному ефірі в. о. голови Харківської облдержадміністрації Сергій Стороженко, — наш рідний Харків перетворюється на скандальну столицю України, столицю чорного PR і центр недотримання елементарних вимог законодавства і норм співжиття. Ця істерика спрямована проти однієї із найбільш некорумпованих і чистих служб, що залишилися в нашій державі, — Служби безпеки України.

Дії співробітників Служби безпеки України стосовно посадових осіб Харківської міськради можуть спричинити серйозні політичні протистояння всередині місцевої влади, загрожують перенесенням напруги з регіонального на центральний рівень. Про це йдеться в коментарі глави секретаріату Президента Віктора Балоги. Утворено ще одне вогнище дестабілізації політичної ситуації. Харківські події можуть бути використані з різними цілями — від гучних спекуляцій до розгляду роботи органів влади, зазначив він.

Керівник президентського секретаріату підкреслив, що харківський конфлікт уже перетворюється на привід для чергового блокування роботи Верховної Ради. Це матиме негативні наслідки, особливо з огляду на необхідність прийняття парламентом важливих законопроектів. Не варто шукати ще одну підставу для появи в сесійному залі нових кульок і барикад біля президії. В. Балога висловив сподівання, що керівництво СБУ ретельно вивчить усі обставини подій у Харківській міськраді й доповість про них Президенту. Глава держави вимагає від СБУ діяти так, щоб не допустити розладу в роботі міської влади Харкова.

Влада хоче мати свій НКВС і використовує СБУ як інструмент для переслідувань. Офіцерів СБУ змушують діяти бандитськими методами, йдеться у заяві, підписаній народними депутатами від Партії регіонів Інною Богословською, Дмитром Святашем, Дмитром Шенцевим та Іриною Горіною. Про це повідомив офіційний сайт ПР.

Тим часом сьогодні Київський районний суд Харкова, який виніс раніше постанову про призупинення слідчих дій, має розглянути справу СБУ проти міськради. Напередодні до Харкова виїхали заступник глави СБУ і ряд співробітників Генеральної прокуратури. У приміщенні міськради обстановка хоч і нервова, але нормальна. Усі чекають пояснень керівників силових відомств перед депутатами Верховної Ради.

Микола КОСИЙ.

Харків.

P. S. ***Прес-центр управління Служби безпеки України в Харківській області розповсюдив заяву. Цитую дослівно: «Управління СБУ в Харківській області готове надати можливість народним депутатам України та представникам Харківської міської ради взяти участь в огляді документів, вилучених у ході проведення обшуку, та надати міській раді перелік усіх вилучених документів у рамках передбачених законом процесуальних дій від 18 березня 2008 року».***

Але як бути з горезвісною таємницею слідства?

Депутати хочуть повернути дзвін

На знамениті «Козацькі могили», що в селі Пляшева Радивилівського району, повернеться аналог 855-пудового дзвона, який зник під час Першої світової війни. Рівненська обласна рада надіслала відповідне прохання-звернення до Міністерства оборони України щодо виготовлення дзвона з бруху кольорових металів. До речі, первісний дзвін був зроблений із стріляних артилерійських гільз. Їх тоді знадобилося 14 тонн. А відлили церковний атрибут у Москві на відомому заводі Самгіна. Нівроку важив також язик дзвона — майже 3,5 тонни.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

На кордоні затримали радіаційний вантаж

Понад 60 тонн цього небезпечного вантажу, який переправляли залізницею з Італії до Росії, затримано на українсько-угорському кордоні. Як повідомив прес-секретар Чопського прикордонного загону Василь Ярмелюк, під час спільного прикордонно-митного огляду вантажного потяга раптом зашкалив дозиметр. Як з'ясували, у вагоні перевозили цирконій. При цьому сертифіката на транзит його територією України не було. Вантаж повернули фірмі-відправнику.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Погоджувати з киянами розташування МАФів влада не зобов'язана?

У столиці назріває черговий земельний скандал. Мешканці будинків 29 і 27 «г» по вулиці Прирічній, що на Оболоні, протестують проти встановлення у дворі торговельного павільйону. Поряд з будинками — набережна, і цікавість до прилеглих двориків підприємці виявляють давно.

— Свого часу перед першим під'їздом нашої дев'ятиповерхівки намагалися спорудити то громадський туалет, то кіоск, — розповідає мешканка 29-го будинку Ольга Деркач. — Але люди не дозволили. Тепер торговельний павільйон збираються поставити просто під балконом нашої квартири. У мене маленька дитина, і я не хочу, щоб тут відкрили чергову «розливайку». Кажуть, хліб продаватимуть! Але ж на хлібі багато не заробиш, тим більше коли поряд із сусіднім будинком є хлібний магазинчик, а зовсім недалеко — «Сільпо», де випічку можна придбати в будь-який час!

— Майбутній кіоск планують встановити між 29-м будинком і 27 «г», в якому я живу, — каже мешканець Прирічної Левко Довган. — Між ними — близько 30 метрів, а за санітарними нормами торговельний павільйон має стояти на відстані 15 метрів від обох житлових споруд.

Його сусід Вадим теж не в захваті від дворової торгівлі.

— Поряд — кінцева зупинка маршрутних таксі й тролейбусів, великий потік людей, — пояснює він. — Улітку охочих придбати морозиво, пиво чи щось міцніше в кіоску не бракуватиме. А хто сміття потім прибиратиме за нетверезими гостями?

У березні підприємці зробили щонайменше дві спроби встановити павільйон, та через спротив мешканців обидві провалилися. Вантажівки тільки марно понівечили гілки дерев і тротуарні плити. Вперше тягач з павільйоном пригнали в ніч на 8 березня.

— Якщо у підприємців на думці тільки благородні наміри, а на руках — усі необхідні дозволи, то чому вони намагалися встановити кіоск у вихідний день о 3 годині ночі, коли люди мирно спали? — запитує Левко Довган.

Удруге тягач з кіоском і кран з'явилися минулої п'ятниці о 9 ранку. Робітників супроводжувала «група підтримки» — 15 кремезних хлопців.

— Цього разу оборону тримала купка пенсіонерів, — згадує Ольга Деркач. — Якби не приїхала міліція, то невідомо, чим скінчилося б. Моя мама намагалася завадити проїхати вантажівці. Хтось із «групи підтримки» схопив її, щоб прибрати з дороги. Чолов'яга так стиснув пенсіонерку, що на тілі синці лишилися. Після цього маму забрала «швидка» з гіпертонічним кризом. Ми будемо скаржитися і до прокуратури, і до міськдержадміністрації. Зібрали підписи 80 осіб з нашого будинку і 100 — із сусіднього, відвезли лист у райдержадміністрацію. Минулих вихідних провели суботник — висадили біля будинків дерева. Ми не дозволимо відібрати двір у наших дітей!

Ганна ЛУКАНСЬКА.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Біля стін секретаріату Президента більше 200 обдурених інвесторів ТОВ «Київвисотбуд» разом із сім'ями розпочали акцію «До гаранта на ПМЖ».

КОМЕНТАР

На прохання «Голосу України» ситуацію прокоментував заступник голови Оболонської райдержадміністрації Сергій Блохов:

— Рішення про надання згаданої земельної ділянки під торговельний павільйон райрада ухвалила 24.05.2007 р., а договір оренди з підприємцем уклала в липні минулого року. Виділення земельних ділянок під встановлення МАФів (малих архітектурних форм) — виключна компетенція райради. Ці повноваження нам делегувала Київрада своїм рішенням № 164/885 від 08.06.2000 р., де чітко виписано процедуру. Спочатку заявник має подати до райдержадміністрації позитивні висновки чотирьох служб — Київголовархітектури, Головного управління земельних ресурсів, управління екології та санепідемстанції. Питати дозволу в мешканців прилеглих будинків документ не зобов'язує. Проте, щоб уникнути конфліктів, ми все ж таки просимо підприємців погоджувати з ними свої наміри. Остаточне рішення про виділення землі ухвалює сесія райради. У згаданому випадку вся процедура була витримана, цей кіоск встановлюється за дорученням міськдержадміністрації щодо організації торгівлі товарами першої потреби — хлібом, молоком тощо. Змінити профіль торговельної точки можна. Але для цього власнику доведеться знову збирати всі висновки — передовсім районної СЕС, і знову пройти через сесію райради.

З огляду на конфліктну ситуацію, ми запропонували підприємцю іншу ділянку під кіоск. Але він не погодився. Не виключено, що звертатиметься до суду.

Професія миротворця ООН пов'язана з ризиком для життя

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Щодо цих трагічних не лише для українців, а й миротворців з Польщі та Румунії подій проводитиметься службове розслідування спеціально створеною міжнародною комісією, яка повинна назвати причини й обставини загибелі й поранення особового складу миротворців, оцінити дії населення в інциденті тощо. Луценко попросив зарахувати до складу цієї комісії командира спеціального миротворчого підрозділу МВС України в Косово й поінформувати про результати її роботи українську сторону. На думку самого міністра, однією з причин трагічного інциденту стала саме відсутність чіткої регламентації питання застосування миротворцями зброї, коли їхньому здоров'ю та життю загрожує реальна небезпека.

Водночас сербські засоби масової інформації обговорюють можливе виведення українського контингенту з Косово. Це питання сьогодні розглядатимуть на засіданні РНБО.

«Україна не повинна проявляти поспіх у постановці питання про можливе припинення місії. Це було б найлегше. Я гадаю, що на засіданні РНБО не має порушуватися питання про те, що Україна повинна або скоротити чисельність українського контингенту, або припинити цю діяльність у Косово», — заявив екс-міністр оборони України Євген Марчук в інтерв'ю журналістам.

«Ми повинні дотримуватися взятих на себе зобов'язань. Входячи в Косово, ми ж не казали, що там буде все тихо й мирно. Нам варто бути готовими до повороту ситуації в будь-якому напрямку. На те й існують миротворчі операції», — підтримує його екс-міністр закордонних справ України Анатолій Зленко.

«Я вважаю, що наші миротворці діють на основі всіх законних рішень. Вони працюють там з ризиком для життя, але добровільно й відповідно до всіх гарантій, наданих українською державою. Це справді професія, пов'язана з ризиком для життя. І ті, хто туди їдуть, це усвідомлюють. Це місія, пов'язана з ризиком. Тому ухвалювати рішення про виведення українців з миротворчої місії було б абсолютно недалекоглядним», — погоджується політолог Валерій Чалий, експерт Центру імені Разумкова.

У Тернополі поховали Ігоря Киналя

Про збройний конфлікт у Косово в родині Киналів, що мешкає в Тернополі, почули з випуску телевізійних новин. По-справжньому захвилювалися під вечір 17 березня, коли від сина Ігоря не було звичних повідомлень: він щодня нагадував про себе есемесками або електронними листами. І навіть коли стало відомо, що поранений український миротворець помер, заспокоювали себе: Ігор — військовий перекладач, тож не повинен опинитися у тій жахливій м'ясорубці. Та коли на порозі дому постали люди в погонах, світ для батьків і сестри потьмянів. Вони прийшли із звісткою про загибель їхнього сина і брата — заступника командира оперативного взводу спеціального миротворчого підрозділу МВС України старшого лейтенанта Ігоря Киналя.

Фото із сімейного альбому.

Це вже нині сестра Ігоря Наталя Марковська каже, що таке можна було припустити, адже брат за характером — природжений командир, він брав на себе відповідальність за інших. Навіть вона, старша на п'ять років, вчилася у нього життєвої мудрості й стійкості. Саме завдяки наполяганням брата, залишившись після розлучення з дитиною на руках, пішла здобувати вищу освіту. А для одинадцятирічної племінниці Ігор був беззаперечним авторитетом, він замінив дівчинці батька.

Хлопець виховувався у звичайній родині: мати — кухар, батько — будівельник, але дуже тягнувся до знань, зокрема, до іноземних мов. Багато читав, брав участь в олімпіадах. У сьомому класі наполіг, щоб батьки перевели його до спеціалізованої школи з поглибленим вивченням англійської, яку закінчив з медаллю. Вступив до Тернопільського педагогічного університету на факультет іноземних мов. Згодом перевівся до Харківської академії МВС, закінчив там аспірантуру. Добре володів англійською і французькою. Змалку гартував і тіло, і дух. Займався плаванням, лижним спортом, любив зимові вилазки у Карпати, подорожувати Україною. «Клас, у якому вчився Ігор Киналь, — згадує директор школи № 3 Тернополя Степан Дудяк, — був найспортивнішим за всю історію школи, усі хлопці, як на підбір, високі, статурні. Вони перемагали у всіх змаганнях». Про втрату Ігоря Киналя всі, хто його знав, відгукуються з великим жалем.

Не пив, не курив. Умів пожартувати, повеселитися, був душею будь-якої компанії, його любили друзі й підлеглі. До військової служби готував себе цілеспрямовано, вважав, що тільки там може себе реалізувати. Коли старшому лейтенантові Ігорю Киналю запропонували підписати піврічний контракт і поїхати в Косово, одразу погодився. Батьки намагалися відмовити, хоча знали, що син усе вирішує сам. Та й мета у нього була. Два роки хлопець зустрічався з коханою дівчиною Оксаною, мріяли про одруження. Але, як справжній мужчина, Ігор брав на себе матеріальне забезпечення сім'ї, не хотів починати з «нуля».

У серпні йому виповнилося б двадцять шість. 23 березня рідні чекали Ігоря у сорокаденну відпустку... За останні чотири роки у Косово полягли троє вихідців з Тернопільщини.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На знімку: **Ігор Киналь. Таким він хлопцем був.**

Весняний призов. Черговий, але не останній

Комітет Верховної Ради з питань національної безпеки та оборони відхилив законопроект, яким пропонувалося повністю перевести Збройні Сили України на контракт не у 2010 році, як планувалося, а вже цього року. Отож призов на строкову службу продовжується. Цієї весни армійські лави мають поповнити 15 тисячами новобранців. Це на 7 тисяч юнаків менше, ніж восени минулого року. Відповідний наказ видав міністр оборони України.

Уже не кирзові чоботи та не онучі, а берці та шкарпетки цьогорічноситимуть хлопці 1983—1990 років народження, які не мають права на відстрочку або втратили її. А «відкосити» на законних підставах нині можна більш як за тридцятьма пунктами. Не візьмуть до армії наркоманів, алкоголіків і тих, хто не має атестата про закінчення 9 класів. Уряд виділив на призовну кампанію 2,6 мільйона гривень.

У столиці, як і у країні загалом, призов стартує 1 квітня. Декілька днів тому Леонід Черновецький підписав розпорядження про його проведення у Києві. Як повідомляє КМДА, головне управління МВС України в м. Києві допомагатиме військкоматам розшукувати громадян, які ухиляються від призову. А міський центр соціальних служб для молоді направить у райвійськкомати психологів, які оцінять професійно-психологічний стан майбутніх захисників Вітчизни.

Ольга ВІТЕР.

СВІТ КОРОТКО

ІРАК

Учора була п'ята річниця початку війни

Світова громадськість так і не дала однозначної оцінки кампанії коаліційних військ на чолі з США. У той час, коли Джордж Буш позитивно оцінює військову кампанію, на вулицях Вашингтона відбуваються акції протесту. Нагадаємо, з початку вторгнення в 2003 році американці втратили 3988 військовослужбовців, ще більш як 29 тисяч дістали поранення. Кількість загиблих солдатів коаліційних військ: 175 британських солдатів, 33 із Італії, 22 із Польщі, 18 військовослужбовців із України, 13 із Болгарії, 11 із Іспанії, сім із Данії, п'ять із Сальвадору, чотири зі Словаччини, два з Естонії, по три з Латвії і Румунії, по два військовослужбовці з Австралії, Нідерландів, Естонії і Таїланду, а також по одному військовослужбовцю з Чехії, Фіджі, Угорщини, Казахстану і Південної Кореї. Також, за різними даними, загинуло від 81 020 до 88 466 мирних жителів.

БІЛОРУСЬ

Посольство США відмовляється видавати візи

Уряд Сполучених Штатів розглядає рекомендацію МЗС Білорусі від 17 березня про скорочення штату посольства США в Мінську. У зв'язку з цим розгляд візових заяв тимчасово припинено, повідомляють інформагентства. Нагадаємо, 7 березня влада Білорусі рекомендувала залишити країну послу США Карен Стюарт. Цей крок пов'язаний з новими санкціями Держдепартаменту США стосовно білоруської компанії «Білнафтохім». У зв'язку з цим Білорусь також відкликає в Мінськ свого посла у Сполучених Штатах для консультацій.

Півмільйона гривень за символічний ремонт

Фінансові махінації у селі Августинівка, що на Запоріжжі, виявили співробітники управління боротьби з економічною злочинністю УМВС України в області. Разом з прокуратурою Орджонікідзевського району вони ініціювали перевірку однієї з приватних фірм і з'ясували, що в селі провели символічний ремонт сільської водомережі за... 450 тисяч гривень із бюджету області.

Як установили правоохоронці, у жовтні минулого року управління капітального будівництва облдержадміністрації уклало договір із фірмою на проведення ремонтних робіт в Августинівці. Там планувалося реконструювати водогін та водонапірну башту й закупити обладнання, необхідне для забезпечення селян питною водою. І хоча насправді підрядники освоїли лише 2 тисячі гривень, акти приймання виконаних робіт їм підписали майже на півмільйона.

Ще резонанснішу кримінальну справу недавно порушила прокуратура Запорізької області проти керівників іншої будівельної фірми, котрі привласнили 2,9 мільйона гривень.

Микола МАНЬКО.

ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Києві, в Музеї українського народного декоративного мистецтва, відкрилася всеукраїнська виставка «Світ глиняного дива».

Ліквідація Тендерної палати відкриє шлях «зацікавленим» до державного корита

Голова Тендерної палати України Володимир Лаба переконаний, що ліквідація ТПУ дасть змогу чиновникам управляти процедурами держзакупівель у ручному режимі. Про це він заявив на черговій прес-конференції, присвяченій оприлюдненню проблем із тендерними торгами у сфері житлово-комунального господарства. Зокрема, із 75 процедур державних закупівель, досліджених фахівцями Тендерної палати, загальною вартістю у понад 165 млн. грн. державі було завдано збитків на 128 мільйонів. Причини не нові — нехтування та зловживання нормами чинного законодавства: участь у торгах пов'язаних осіб, закупівлі за завищеними цінами та обрання «своїх» переможців.

— Приміром, — каже пан Лаба, — управлінням житлово-комунального господарства Сумської облдержадміністрації під час проведення торгів на закупівлю робіт з реалізації комплексної реконструкції кварталів до торгів було допущено пов'язаних осіб. Так, керівники усіх підприємств, що взяли в одному з тендерів участь, мали одне прізвище. Різниця тільки в іменах та по батькові. Тобто, усі вони — рідня.

І такі випадки, на жаль, трапляються дедалі частіше. Тож у спектрі останніх подій очільник Тендерної палати досить критично оцінює ініціативу певних осіб щодо обмежень функцій та повноважень довіреної йому структури. А про можливу ліквідацію організації взагалі не хоче й думати: «Якщо, не дай Боже, станеться так, що не буде громадського контролю, незалежно в якому вигляді, то ніхто не зможе дати оцінку масштабам порушень, які відбуваються в системі проведення держзакупівель. У цьому питанні буде вакуум... Будуть задоволені чиновники, які в ручному режимі проводитимуть процедури. Будуть задоволені підприємці, яких допустили до державного корита, а це здебільшого родичі або куми і свати тих, хто диктує правила гри». Утім, переконаний Володимир Лаба, збережеться спокій у громадськості. Тому, мовляв, що вона і відати не буде про все, що чинитиметься довкола.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Нагляд прокурора за законністю при проведенні оперативно-розшукової діяльності

Одразу хочу пояснити, чому я вирішив звернутися до читача з роздумами на таку тему. Написати цю статтю мене спонукала не відомча зацікавленість, а усвідомлення того, що у справі захисту конституційних прав і свобод громадян, якій я віддав майже 28 років свого життя, ще багато нерозв'язаних проблем.

Останнім часом багато критики лунає на адресу органів прокуратури. Із номера в номер окремі засоби масової інформації переконують своїх читачів у корумпованості працівників органів прокуратури, втраті довіри до них. Проте, якщо подивитися на реальний стан справ, то з року в рік до нас звертається дедалі більше простих людей по захист порушених прав, що свідчить зовсім про інше. А зверніть увагу, що робиться на особистому виїзному прийомі прокурора області в тому чи іншому районі (запрошую поїхати зі мною). Мені доводиться приймати по 50 і більше людей, вирішувати окремі питання прямо на місці, відразу ж поновлювати порушене право громадянина.

Довіра людей до органів прокуратури не втрачається, і повторюся, що ми, визнаючи свої окремі хиби в роботі, активно працюємо, завжди з розумінням реагуючи на об'єктивну критику.

Проте сьогодні хочу поділитися із читачами своїми думками про збереження, а точніше — розширення такої функції прокуратури, як нагляд за законністю проведення оперативно-розшукової діяльності (ОРД).

Запрошую до діалогу й полеміки і правників-теоретиків, які жодного дня не здійснювали цієї наглядової функції, а знають про це з чужих книжок і виступають у засобах масової інформації з вимогою позбавити прокуратуру нагляду за ОРД, і із усіх наших співвітчизників, яких з приводу чи без приводу роками прослуховують, за якими ведуть спостереження, в тому числі за членами їхніх сімей. Згодом ці оперативно-розшукові справи закривають і здають в архіви у зв'язку з недоведеністю участі громадянина в причетності до злочину чи його вчиненні.

Чи хтось із тих, хто ратує за те, щоб прокуратура не здійснювала нагляд за законністю провадження ОРД, замислювався, як громадяни України, їхні сім'ї та близькі принижені, як знехтувано їхню гідність, особисте життя, тобто їхні конституційні права та свободи? Мабуть, ні. Тому звернімося до статистики.

За 2007 рік прокурорами перевірено майже 60 тисяч оперативно-розшукових справ (ОРС), скасовано 1200 незаконних постанов, підготовлено 800 документів реагування, за результатами розгляду яких за порушення під час проведення оперативно-розшукових заходів, а також за порушення конституційних прав і свобод громадян притягнуто до відповідальності 1855 працівників органів внутрішніх справ.

Обсяги наглядової роботи залишаються значними. Потребують обов'язкового вивчення оперативно-розшукові справи, по яких проводять оперативно-технічні заходи та оперативні закупівлі. Упродовж минулого року лише органами внутрішніх справ одержано дозволів суду на проведення близько 20 тис. оперативно-технічних заходів, що тимчасово обмежують права людини, стосовно близько 8 тис. осіб, а також проведено понад 8 тис. оперативних закупівель та контрольованих поставок наркотичних засобів.

Станом на 1 лютого 2008 року не розкрито понад 1 млн. 150 тис. тяжких та особливо тяжких злочинів минулих років. У провадженні перебувають оперативно-розшукові справи щодо майже 22 тисяч обвинувачених, які ухиляються від слідства і суду, та 5 тисяч безвісно зниклих осіб.

Саме за таких обставин державі потрібен наглядовий орган за цим масивом оперативно-розшукових дій і саме прокурор згідно з ст. 121 Конституції України здійснює нагляд за дотриманням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності, що і є однією з конституційних функцій прокуратури.

Нагляд за дотриманням законів органами, які провадять оперативно-розшукову діяльність, відповідно до вимог Закону України від 21 січня 1994 р. «Про державну таємницю» (в редакції закону від 26 жовтня 1999 р.) здійснюється прокурором з дотриманням режиму таємності. Отже, працівники прокуратур, які безпосередньо здійснюють нагляд за ОРД, повинні мати допуск до роботи з таємними документами. Діловодство відповідних прокуратур із зазначених питань також має таємний характер.

З огляду на таємний характер оперативно-розшукової діяльності закон встановлює певні обмеження щодо прокурорів, які мають право здійснювати нагляд на цій ділянці. Частина 1 ст. 14 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» встановлює, що нагляд за дотриманням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності здійснюється Генеральним прокурором України, його заступниками, прокурорами Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя та прирівняними до них прокурорами та їхніми заступниками, а також уповноваженими наказом Генерального прокурора України начальниками та прокурорами управлінь, відділів Генеральної прокуратури України та прокуратур Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя. Згідно із цією нормою закону прокурорів, яким надано повноваження зі здійснення нагляду за дотриманням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності, умовно можна розподілити на дві групи: прокурори, які можуть здійснювати нагляд на цій ділянці за посадою, та прокурори, які здійснюють нагляд за дотриманням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності за особистим наказом Генерального прокурора України. У зв'язку із цим прокурори, яким надано право здійснення нагляду за дотриманням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності за посадою, на підтвердження своїх повноважень відповідальним особам оперативно-розшукових підрозділів пред'являють службове посвідчення. Інші прокурори, крім службового посвідчення, повинні пред'явити витяг з наказу Генерального прокурора України або засвідчену відповідним прокурором довідку про надання їм повноважень щодо здійснення такого нагляду. При такому правовому врегулюванні кола суб'єктів нагляду основна ланка прокурорської системи — міські та районні прокурори — усунуті від розв'язання проблем забезпечення законності ОРД. Здійснюючи нагляд за досудовим слідством на місцях, вони фактично позбавлені можливості контролювати та впливати на хід оперативно-розшукової діяльності в цих справах. Що позбавляє їх можливості мати повноцінну картину розслідування у кримінальних справах і правильно організувати нагляд за нею.

При цьому законодавець зовсім не врахував, що основний обсяг роботи з реалізації оперативно-розшукових заходів, зосередження негласного апарату припадає саме на численні районні (міські) підрозділи відомств, уповноважених здійснювати оперативно-розшукову діяльність, їх віддаленість від місць знаходження обласних прокуратур та апеляційних судів. Тому з метою підвищення дієвості прокурорського нагляду вважаю за необхідне включити до кола суб'єктів нагляду міських, районних і прирівняних до них прокурорів. Для цього потрібно внести зміни до ч.1 ст.14 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність».

За відсутності належного цілеспрямованого прокурорського нагляду за дотриманням законів органами, уповноваженими на провадження оперативно-розшукової діяльності, факти незаконного, безпідставного заведення оперативно-розшукових справ та проведення в їх рамках оперативно-розшукових заходів із застосуванням оперативно-технічних засобів, що обмежують гарантовані Конституцією України права громадян, набудуть дедалі поширенішого характеру.

Важливо, щоб порушення законності були виявлені вчасно і в повному обсязі та водночас відновлені порушені права, свободи та законні інтереси учасників суспільних відносин. Важливо також не лише вчасно встановити порушення законності, а й вжити всіх передбачених законом заходів на усунення причин і умов, які сприяють вчиненню правопорушень.

Керівники оперативних підрозділів, посилаючись на те, що необхідність погодження з прокурором подань, отримання дозволів на проведення оперативно-розшукових заходів безпосередньо не зазначені в законі, вважають себе наділеними правом звертатися до суду з відповідним поданням. Це позбавляє прокурора можливості своєчасно перевіряти законність таких подань і вживати ефективних заходів щодо запобігання порушенням прав і свобод громадян.

Органи прокуратури мають стояти на заваді вказаних порушень, вживати заходів реагування та домагатися поновлення порушених прав.

Концептуально, необхідність збереження ОРД в системі реформування правової системи розглядається як одна із стадій досудового слідства, нагляд за дотриманням законів під час якого здійснюється прокурором.

У зв'язку з цим всі проекти законів, які вносили зміни до законодавчих актів України, що регулюють проведення оперативно-розшукової діяльності, лише посилюють роль прокурора на цьому напрямі, розширюють коло його повноважень, оскільки лише прокурор може оперативно та ефективно впливати на стан законності під час здійснення оперативно-розшукової діяльності та дотримання при цьому конституційних прав і свобод громадян.

Сподіваюсь, що мої думки, викладенні в цій статті, розділять і законослухняні громадяни України і їхні повноважні представники — народні депутати України.

Олександр ГАРДЕЦЬКИЙ,
прокурор Київської області.

Наблизити наше

Процеси інтеграції, що відбуваються нині у Західній Європі, призводять до наближення кордонів ЄС до України. З іншого боку, практичне виконання взятих Україною міжнародних зобов'язань об'єктивно вимагає ще більшої прозорості цих кордонів. Тому зовнішні, закордонні, так би мовити, проблеми, породжені глобалізацією, стають внутрішніми — українськими. Головна з цих проблем — відставання міграційної політики держави від вимог сьогодення. Про це ми говорили в статті «Неконтрольована міграція — загроза національній безпеці України». Продовжуючи тему, буде цілком слушним ретельно проаналізувати шляхи створення належного законодавчого механізму державного регулювання міграційних процесів.

До реалізації європейських міграційних стандартів Україна не готова

Як відомо, 15 січня цього року Верховна Рада ратифікувала угоди з ЄС про спрощення візового режиму і реадмісію. Ця подія стала результатом тривалого переговорного процесу України з ЄС. Її, без жодного сумніву, можна вважати позитивним кроком, який впорядкує міграційні потоки до всіх країн Шенгенської зони. Проте аналіз реалізації політики України у сфері контролю над нелегальною міграцією свідчить, що **Україна не готова до виконання Угоди про реадмісію стосовно громадян третіх країн. Адже виконання положень угоди, що стосуються нелегальних мігрантів, які потрапили до ЄС з території України, означає, що наша держава повинна взяти на себе відповідальність за їхнє прийняття, утримання, необхідне для ідентифікації, видачу проїзних документів і повернення до країни походження.** Вже нині Україна, яка, як ми вже зазначали, є однією з основних транзитних країн на шляху міграції з країн СНД і Південно-Східної Азії до Західної Європи, стикається з серйозними проблемами у протидії нелегальній міграції та виконанні процедур, потрібних для здійснення реадмісії.

Як вважають експерти Міжнародного центру перспективних досліджень (м. Київ), причини проблем у сфері контролю над нелегальною міграцією полягають перш за все у недосконалості системи управління міграцією в Україні. Відповідальність за реалізацію цієї політики розпорошено між сімома відомствами: МВС, МЗС, СБУ, Держдепартаментом у справах національностей і міграції, Міністерством праці, митними органами та Державною прикордонною службою. А **єдиного органу центрального органу виконавчої влади з питань міграції з чітко виписаними повноваженнями в Україні як не було, так і досі немає.** До цього питання ми ще повернемося, а поки зазначимо, що, окрім інституційних змін, **Україна повинна передусім паралельно ухвалити низку змін до законодавства з метою вдосконалення системи надання статусу біженця і притулку в Україні. Нині хиби системи притулку в Україні призводять до того, що держава не може виконувати свої міжнародні зобов'язання і є постійним об'єктом критики європейських правозахисних організацій.** Окрім того, Конституція України передбачає ухвалення закону про основи міграційної політики. Саме цей законодавчий акт повинен визначити цілі та завдання цілісної міграційної політики України, один зі складників якої — контроль та ефективна протидія нелегальній міграції. Причому ухваленню цього закону повинно передувати широке експертне і публічне обговорення, щоб цей нормативний акт був спроможнім стати повноцінною стратегією політики управління міграцією в Україні.

Прикро, але в нас замовчується та обставина, що **Україна та Європейський союз повинні також об'єднати дипломатичні зусилля** для створення єдиного реадмісійного простору — ланцюга двосторонніх угод між країнами призначення, транзиту та постачання нелегальних мігрантів. Доки наша країна не здійснить низки інституційних, законодавчих, організаційних змін, виконання Угоди про реадмісію в повному обсязі неможливе. Набрання чинності норм угоди стосовно громадян третіх країн та осіб без громадянства може настати лише після тривалого перехідного періоду, під час якого Україна, об'єднавши зусилля з ЄС, повинна ретельно підготуватися до їх виконання.

Це з одного боку, а з другого — нам є чого повчитися у країн Євросоюзу. Могутні хвилі іммігрантів із Сходу в 70—90-х роках призвели до появи в багатьох країнах Європи (Франція, Італія, Німеччина, Великобританія, Нідерланди, Бельгія) нової міграційної політики, основними складовими якої є: обмеження легального в'їзду мігрантів; новий обмежувальний підхід до притулку; боротьба з імміграцією без документів; підвищення уваги органів безпеки до міграції; міжнародна координація і контроль у країнах походження іммігрантів і в транзитних країнах. У 90-х роках була розроблена концепція **«міцність за назвою Європа»**, для якої характерне суттєве зближення міграційної політики держав-членів ЄС. З 1991 по 1994 роки у рамках ЄС було обговорено, розроблено і прийнято низку нових документів і принципів: переліки «безпечних країн» для значного скорочення числа тих, хто звертається з проханням про надання політичного притулку; документи про «безпечне небо» (або «безпечні охоронювані зони»), тобто зони, де утримуються біженці у державах, що не входять у ЄС; узгодження переліків країн, для яких потрібні візи; створення європейських інформаційних систем для ідентифікації осіб, які звертаються з проханням про надання політичного притулку, щоб виключити випадки повторних звернень; введення санкцій проти тих, хто перевозить осіб, які не мають документів іммігрантів з передачею функцій контролю, наприклад, авіакомпаніям; створення буферних зон на сухопутних кордонах ЄС. **У більшості з європейських країн, що зазнали навал імміграційних хвиль (Італія, Франція, Німеччина), встановлені щорічні межі чисельності знову прибуваючих легальних мігрантів залежно від суспільних потреб, введені візи для значної кількості країн, діє інститут видворення за правопорушення.** А завжди толерантна до прибульців з інших країн Данія нещодавно прийняла один із найсуворіших імміграційних законів у Європі. Зокрема, зменшила пільги біженцям і обмежила їх право на одруження з датськими громадянами, а також в'їзд іммігрантів до країни за ві-

міграційне законодавство до європейських стандартів

ком (не старше 60 років). Тенденція зростання вимог до іммігрантів простежується і в інших державах-членах Євросоюзу. Результати цих зусиль очевидні. Як вважає більшість провідних українських правознавців, здатність європейських і в цілому західних держав контролювати міграцію і запобігати великомасштабній небажаній міграції досить значна і з часом збільшується. Чого сьогодні не можна сказати про Україну.

Законодавча практика відстає від вимог часу

Для України, як для держави, яка згідно з Декларацією про державний суверенітет України зобов'язалася поважати права людини, з перших місяців існування виникла проблема розробки та прийняття власного міграційного законодавства. Такими законами стали Закон України «Про громадянство України», Закон України «Про біженців», Закон України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», Закон України «Про імміграцію» та інші. Тривалий час міграційне законодавство переважно складалося також з постанов Кабінету Міністрів України та відомчих нормативно-правових актів. Відсутність чітких та однозначних правових норм, які мали б бути закріплені в законах, було і певною мірою залишається одним із основних недоліків українського міграційного законодавства.

Ця обставина є головною причиною відсутності в Україні іміграційного законодавства, аналогічного за якістю тому, що на цей час розроблено у цивілізованих країнах. **Правова база, що існує в нашій країні, не в змозі охопити величезний перелік практичних питань з боротьби з нелегальною міграцією. Більш того, на думку багатьох експертів, вона залишається більш відкритою та ліберальною для мігрантів, ніж в інших країнах СНД.** Не має сумнівів, що саме це і є головною причиною багатьох проблем, із якими щодня зіштовхуються прикордонники та правоохоронці.

Так, сьогодні в Україні є закон про правовий статус іноземців, яким задекларовані загальні засади боротьби з нелегальною міграцією. Не перший рік існують постанови Кабінету Міністрів, які не лише передбачають створення відповідних пунктів тимчасового перебування нелегалів, а й являють собою цілеспрямовану й розгорнуту програму боротьби з нелегальною міграцією. Однак, на великий жаль, ці ділові пропозиції існують поки що лише на папері через хронічний дефіцит коштів. Тому з проблемою нелегальної міграції прикордонники, міліція залишилися один на один і останнім часом дуже часто звертаються до Верховної Ради із закликами прийняти нарешті імміграційне законодавство, яке б було максимально наближеним до відповідного законодавства європейських країн.

Тому вочевидь, що з прийняттям нових законів варто поспішити. **Агресивні, матеріально незалежні організовані злочинні угруповання, динамічно зростаючі етнічні громади, так само як і транснаціональні сили, що керують процесом нелегальної міграції, незабаром можуть накопичити потенціал, достатній для впливу на прийняття політичних рішень і просто «проплатити» необхідні їм корективи в законодавстві та висвітлення необхідної інформації у ЗМІ.**

Утім, законодавча практика свідчить, що з 1996 року парламентом так і не було ухвалено базових актів законодавства у сфері міграції. Хоча у Верховній Раді з 2002 року перебувало два законопроекти про загальні засади міграційної політики України. Перший було подано урядом під реєстраційним номером №4227, другий поданий народними депутатами України І. Ф. Гайдошем та М. О. Шульгою (реєстр. №4227-1, 28 січня 2004 р.). 25 червня 2004 року, в результаті розгляду в першому читанні обох законопроектів, за основу було вирішено прийняти проект народних депутатів, який було направлено на доопрацювання у Комітет Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин. Головні висновки, які можна зробити з цього законопроекту, зводяться до такого: документ неадекватний тим важливим завданням, які на нього покладаються. Фактично більша частина його положень зводилася до суто декларативних гасел, а практична реалізація такого закону була визнана неможливою.

Поряд із основним документом, до парламенту було подано інші законопроекти, які мають входити до «законодавчого пакета» з питань міграції. З метою створення інституційного механізму 22 листопада 2002 року народними депутатами О. М. Бандуркою, В. Р. Мойсиком та С. Б. Гавришем було подано проект закону «Про державну міграційну службу в Україні» (реєстр. №2446). Втім, і він і не задовольнив фахівців та експертів. Зокрема, наголошувалося на недостатній регламентації статусу центрального органу виконавчої влади з питань міграції, його повноважень. Неприйнятними визнавалися ті положення законопроекту, які передбачали покладення на міграційну службу функцій підрозділів оперативно-розшукової діяльності правоохоронних органів та прикордонної служби, а також повноважень щодо розгляду адміністративних справ, включаючи можливість накладення стягнень тощо. Останнім проектом в цій сфері став законопроект «Про державну міграційну службу в Україні» (реєстр.№1327 від 11.01.2008 року), поданий народним депутатом Г. Москалем. Безумовно, що створення такої служби має велике значення, однак, як на нашу думку, цей законопроект не вирішує проблеми відсутності правової основи для розробки інших законопроектів з питань імміграційної політики держави.

Зокрема, одним з неврегульованих питань у правовій площині залишається прибуття на навчання іноземних громадян. Під час останніх перевірок правоохоронними органами встановлено, що 60% іноземців, яким вітчизняними навчальними закладами було видано запрошення на навчання, кордон перетинали, але до місця навчання не прибули і їх місце знаходження невідомо.

Хочеться зосередити увагу на проблемі, що в Україні на сьогодні немає єдиного комплексного еміграційного кодексу. І вже зараз необхідно посилити вимоги стосовно надання запрошень в Україну не лише майбутнім студентам, туристам, а й бажаючим одержати приватні та службові візи, оскільки цей механізм є дуже ліберальним.

Диспозиції статей чинного Кримінального кодексу України передбачають відповідальність окремо за незаконне перетинання кордону, використання підроблених документів, посадові зловживання. Навіть за сукупності цих статей особи, що їх вчинили, одержують незначні терміни покарання, часто умовно або з відстрочкою виконання вироку. Слідча та судова практика доводить, що організаторів каналів, як правило, до відповідальності не притягують. Спеціалісти зазначають, що прийнятий Верховною Радою новий КК України комплексно не враховує ситуацію сьогодення.

Аналізуючи кримінальне законодавство зарубіжних країн, необхідно зазначити, що жорсткість законодавства щодо боротьби з нелегальною міграцією у наших найближчих сусідів — Білорусі та

Румунії мала позитивний ефект. Законодавці цих країн збільшили термін кримінальної відповідальності організаторів каналів: останні тепер підлягають кримінальній відповідальності у вигляді позбавлення волі до 10 років. Передбачено й економічні санкції, у вигляді основних та додаткових видів покарання, зокрема величезні штрафи, конфіскація майна.

Підсумовуючи все сказане, можна дійти висновку, що **в державі, без жодних сумнівів, проводиться певна правова робота, але на сьогодні в Україні нерішучі кроки щодо врегулювання існуючої нормативно-правової бази міграційних процесів суттєво шкодять нашим національним інтересам. Народним депутатам є над чим наполегливо, творчо і плідно працювати.**

Що можна і пропонується зробити вже сьогодні?

Позитивно оцінюючи законодавчі ініціативи моїх колег по парламенту, про які говорилося вище, я та мої однодумці одним з важливих кроків на шляху вирішення кола обговорюваних проблем вважаємо **прийняття законопроекту про внесення змін до деяких законодавчих актів України, що регулюють міграційну політику держави. Для цього пропонується, зокрема, внести зміни до Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».** Наші пропозиції зводяться до такого.

По-перше, з метою вдосконалення правового регулювання в'їзду іноземців та осіб без громадянства на територію України законопроектом передбачається **систематизувати та розширити перелік підстав для заборони такого в'їзду.** Так, іноземцю або особі без громадянства пропонується заборонити в'їзд до України, якщо ця особа своїми попередніми діями дискредитувала державу Україна та принизила гідність громадян України або інших осіб, що проживають на території нашої країни. Застосовувати інститут заборони в'їзду іноземця в Україну ми також пропонуємо у таких випадках:

— якщо є обгрунтовані підстави вважати, що зазначена особа має інші, ніж заявлені нею під час порушення клопотання про в'їзд або безпосередньо при в'їзді в Україну, причини та мету в'їзду, або якщо вона має захворювання, зазначене в спеціальному переліку, затвердженому центральним органом виконавчої влади в сфері охорони здоров'я, а також якщо вона прибула з країни із складною епідеміологічною ситуацією;

— якщо іноземець в'їжджає в Україну з метою транзитного проїзду, але при цьому в нього відсутні належним чином оформлені в'їзні документи країни призначення або межуючих з Україною транзитних країн, так, як і оплачені квитки для виїзду з України до зазначених країн;

— якщо іноземець не виконує своїх фінансових зобов'язань перед Україною, включаючи і ті, що пов'язані з його попереднім видворенням, зокрема після закінчення терміну заборони подальшого в'їзду в Україну в зв'язку із цим видворенням;

— якщо в іноземця під час в'їзду в Україну відсутні при собі мінімальні грошові кошти в сумі, що визначена Кабінетом Міністрів України достатньою для перебування іноземців в Україні, так, як і кошти, потрібні для виїзду з території України в інші країни (у випадку транзиту).

З метою впорядкування міграційних потоків ми пропонуємо запровадження такого адміністративного заходу, **як зупинення іноземців та осіб без громадянства на державному кордоні України.** Після такого зупинення зазначені особи мають бути негайно повернутими в країну, з якої вони прибули, або в країну попереднього перебування. **У такому випадку витрати на повернення несуть сам іноземець або особа без громадянства, а також компанія-перевізник, транспортним засобом якої зазначені особи прибули до України.**

Ми також вважаємо за доцільне **розширити підстави та вдосконалити механізм застосування інституту скорочення терміну тимчасового перебування іноземця або особи без громадянства в Україні.** Зокрема, пропонується скорочувати цей термін за наявності таких умов:

— якщо у цих осіб відсутні законні джерела та засоби існування, достатні для забезпечення свого перебування в Україні;

— якщо їх діяльність на території України може спричинити ускладнення відносин України з іншими країнами;

— якщо під час їхнього перебування в Україні виникли підстави для заборони в'їзду відповідно до цього закону;

— якщо іноземець не прибув до навчального закладу або місця роботи у визначений термін з причин, які не були визнані відповідним уповноваженим державним органом поважними для затримки або неприбуття.

У всіх цих випадках з метою контролю за іноземцями, яким скорочено термін перебування в Україні, пропонується **встановити обов'язок іноземця з'являтися до органу, який ухвалив зазначене рішення.**

З метою посилення контролю в міграційній сфері вважаємо також за доцільне **вдосконалити підстави та механізм реалізації інституту видворення за межі України іноземців та осіб без громадянства.**

Щодо підстав, то їх пропонується класифікувати за двома групами. По-перше, це обставини, внаслідок виникнення яких іноземці та особи без громадянства **мають бути обов'язково видворенними** за межі України. Зокрема, зазначені особи, на нашу думку, підлягають обов'язковому видворенню за таких обставин:

— якщо вони вчинили новий злочин після відбуття призначеного їм вироком суду кримінального покарання;

— якщо вони добровільно не виконали прийнятого спеціальним уповноваженим органом рішення про скорочення терміну їх тимчасового перебування в Україні;

— якщо їх перебування в Україні становить серйозну загрозу національній безпеці або громадському порядку;

— якщо їх діяльність на території України може спричинити ускладнення відносин України з іншою країною;

— якщо під час їх перебування виникли підстави для заборони в'їзду відповідно до цього закону;

— якщо вони хоча б один раз не виконали зобов'язання з'являтися до органу, який прийняв рішення про скорочення терміну їх тимчасового перебування в Україні, з причин, які не визнані поважними.

По-друге, іноземець або особа без громадянства **на розсуд уповноваженого органу держави може** бути видвореною за межі України за таких обставин:

— якщо вона вчинила адміністративне правопорушення, після виконання адміністративного стягнення;

— якщо в неї відсутні законні засоби існування, достатні для забезпечення перебування в Україні (в розмірі, не меншому за мінімальну заробітну плату, встановлену законодавством України);

— якщо іноземець не прибув до навчального закладу або місця роботи у визначений термін за причин, які не були визнані відповідним уповноваженим державним органом поважними для затримки або неприбуття.

З іншого боку, з метою усунення зловживань в міграційній сфері та реалізації Україною своїх міжнародних зобов'язань, взятих, зокрема, відповідно до Конвенції ООН проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання **пропонується встановити в законі механізм надання притулку та заборони видворення, а також інших форм примусового повернення до країн іноземців та осіб без громадянства, де вони можуть зазнати катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання.** При цьому буде доцільним **передбачити для іноземців і виключення із цього правила,** зокрема, у таких випадках:

— якщо вони засуджені в Україні за вчинення злочину вироком суду, який вступив в законну силу;

— якщо їх перебування в Україні становить серйозну загрозу національній безпеці або громадському порядку;

— якщо вони вчинили злочин проти миру, військовий злочин або злочин проти людства і людяності, як останні визначено відповідно до норм міжнародного права;

— якщо вони вчинили тяжкий злочин неполітичного характеру за межами України до прибуття в Україну за умов віднесення такого діяння Кримінальним кодексом до тяжких злочинів;

— якщо вони винні у вчиненні дій, що суперечать цілям та принципам діяльності Організації Об'єднаних Націй.

Окрім цього, проектом пропонується **посилити кримінальну та адміністративну відповідальності як іноземців, так і громадян України за порушення міграційного законодавства, особливо в сфері незаконної міграції.**

Звичайно, пропонований нами законопроект — лише маленький крок на тривалому шляху вдосконалення міграційної політики держави, який всім, хто вболіває за долю України, потрібно з честю та гідністю пройти. Важко сказати, як складеться подальша доля пропонованих нами ініціатив. Сьогодні я та мої однодумці вважаємо їх лише своєрідним запрошенням всім органам та особам, причетним до законотворчої діяльності, до найважливішої державної справи. Справи, яка не може залежати від обраних ідеологічних орієнтирів та кольору партійних прапорів.

Упорядкування міграційних потоків, усунення негативних наслідків неорганізованої й неконтрольованої міграції, забезпечення умов для реалізації прав мігрантів, біженців, інтеграції тих, хто прибуває в країну, у національне, соціокультурне й економічне середовище — вимога часу і виклик майбутнього. Можна, звичайно, заплющити очі і сказати, що проблеми тут не існує. Тільки що про нас скажуть прийдешні покоління українців, відповідальність перед якими на нас покладена Конституцією України?

Григорій СМІТЮХ,
народний депутат України від Партії регіонів.

Одним з неврегульованих питань у правовій площині залишається прибуття на навчання іноземних громадян

«Капітан судна Василь Парій вчинив абсолютно правильно, відмовившись виконувати злочинні накази судновласника. Якби він не виявив твердості, то йому довелося б мати справу із правоохоронними й екологічними органами у зв'язку із забрудненням морського середовища й перевезенням контрабандної нафти. Цей випадок став черговим підтвердженням того, що крюїнгові компанії, які надають посередницькі послуги при наймі на роботу українських моряків, повинні скрупульозно підходити до вибору іноземної судновласницької компанії», — вважає голова Федерації морських профспілок України Микола БАРСЬКИЙ

ТЕНДЕНЦІЇ

Лихі пригоди під чужим прапором

Влаштовуватися на роботу «під прапор» для українських моряків давно стало нормою. Численні крюїнгові компанії, що, мов гриби, розплодилися в морських містах країни, навперебій запрошують моряків попрацювати на іноземних суднах. Зарплата пристойна, відношення до українських моряків у судновласників доброзичливе — наші земляки зарекомендували себе як працьовиті, грамотні фахівці.

І тому, коли одеська крюїнгова компанія «Фоксмарин» оголосила про набір екіпажу для роботи в африканській державі Бенін, бажаючих довго шукати не довелося.

Капітан Василь Парій і старший помічник Олександр Авраменко разом з екіпажем прибули в порт Котону. Там українці швиденько переправили на судно, де вони мали працювати чотири місяці.

Втім, залізну іржаву коробку тільки з великою натяжкою можна було назвати судном — виявилися зруйнованими вантажні магістралі, паромагістралі, електрокабелі. Головний двигун не працював, чотири локатори були «сліпими». З усього устаткування — два біноклі, гіроскоп і анемометр. У двох вантажних танках було дві тонни залишків попереднього вантажу — рідини невідомого походження. І найголовніше — на судні не працювала система пожежогасіння. З таким технічним озброєнням не те що в океан, навіть у сільський ставок небезпечно було виходити в рейс. Про що капітан Василь Парій і повідомив негайно судновласнику. Той пообіцяв у найкоротший термін відремонтувати судно й довести його до технічних кондицій.

За словами старшого помічника капітана Олександра Авраменка, на судні не було медикаментів, постільної білизни, робочого одягу. Привезені для команди яйця й м'ясо виявилися тухлими, рис — із хробаками. Питної води було зовсім мало.

Крім українців на борту перебували десять філіппінських моряків, яких умови також не влаштовували.

Два тижні судну не дозволяли пристати до берега, і воно дрейфувало на відстані 13 миль від суші. А пізніше капітанові надійшла команда завантажити танкери судна нафтою й перевезти її в одну з африканських держав.

Капітан Василь Парій одразу відчув, що судновласник замислив небезпечну гру із законом — він просто втягував екіпаж у контрабандну діяльність. Підозра посилилася, коли була отримана команда замазати назву судна й написати нову.

Судновласник розлютився, коли почув від капітана, що команда не виконуватиме протизаконні накази, і пригрозив зняти його з судна.

Але українські моряки, а екіпаж родом з Одеси, виявилися не боязкого десятка й не злякалися погроз судновласника. Капітан зв'язався з посольством України в Нігерії, з МЗС. Ситуація з українськими моряками набула міжнародного розголосу, і судновласник вирішив повернути екіпаж на Батьківщину за свій рахунок.

Сьогодні українські моряки в Одесі готуються до судових процесів, сподіваючись на відшкодування матеріальних і моральних збитків, завданих їм компанією-судновласником.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Фото Олега ДИКАНЯ (Укрінформ).

Куди впадає «Азовсталь»?

ЕКОЛОГІЯ

Чому Чорне море називається Чорним? Бо в нього впадає Азовське море. Чому Азовське море називається Азовським? Тому що в нього впадає «Азовсталь». Давній жарт мешканці Маріуполя вважають актуальним. Адже екологія — одна з найболючіших проблем приморського міста. Торік громадськість протестувала проти методів перевантаження сірки в морському порту. Керівництво порту запевняло, що такий вантаж не становить загрози навколишньому середовищу. Однак пішло на поступки: відтепер сірку доставляють у закритих вагонах.

На початку цього року в місті спалахнув новий «екологічний» конфлікт. На сесії міськради депутат Олександр Коленков зачитав звернення до народного депутата України Ріната Ахметова. Автори документа вирішили апелювати до безпосереднього власника ВАТ «Азовсталь». «Маріуполь — найбільш забруднене місто Донецької області, — йшлося в зверненні. — Результати лабораторних досліджень атмосфери свідчать про перевищення рівня концентрації шкідливих викидів. Мешканці міста неодноразово висловлювали стурбованість у зв'язку зі шкідливими викидами металургійних комбінатів, зокрема, «Азовсталі». Ситуація ускладнюється тим, що в зв'язку із розою вітрів істотний вплив на несприятливий стан екології в місті здійснюють викиди «Азовсталі». За наявними даними, сім мартенівських печей меткомбінату працюють без газо-, пилоочисного обладнання, не проводяться реконструкції».

«В цьому випадку не йдеться про «СКМ» і тим більше Р. Ахметова, — вважає народний депутат України, президент ВАТ «Азовмаш» Олександр Савчук. — Це не питання спостережних рад, власників тощо. Це проблеми технологічної дисципліни. Всі зусилля нівелюються за рахунок режимів плавок».

Торік аналогічні скарги від мешканців донбаського міста отримувало ще одне підприємство Ріната Ахметова — ВАТ «Єнакієвський металургійний завод». Дим у буквальному розумінні розвіявся після того, як на сесії міської ради було прийнято спеціальну програму екологічних заходів щодо названого підприємства. На початку цього року генеральний директор заводу Олександр Пікоритов повідомив, що торік на природоохоронні заходи було витрачено 72 мільйони гривень. Зважаючи на реакцію громадськості, підприємство вирішило переглянути ці витрати в бік збільшення.

«Азовстальсько-маріупольський» конфлікт так само розв'язано підписанням угоди з міською владою. Міський голова Юрій Хотлубей та генеральний директор «Азовсталі» Дмитро Лівшиц підписали угоду про партнерське соціально-економічне співробітництво на 2008 рік. Такі угоди — звична практика для міської влади, але цього разу на перше місце вийшли саме екологічні питання. «За сім—десять років ми проведемо повну реконструкцію підприємства, щоб воно повною мірою відповідало європейським екологічним стандартам. Така кінцева мета наших системних зусиль», — сказав керівник підприємства. За його словами, в 2008 році на природоохоронні заходи буде витрачено вдвічі більше коштів, ніж торік. На «Азовсталі» запевняють, що обсяг викидів до атмосфери щороку знижується. А масштабна реконструкція дозволить зовсім відмовитися від мартенівського способу виробництва.

Історія мала навіть курйозний поворот: на одному з місцевих інтернет-сайтів з'явилося повідомлення з посиланням на начебто джерело в міськраді про те, що міський голова Юрій Хотлубей доручив готувати документи для проведення загальноміського референдуму про перенесення «Азовсталі» за межі міста. Незважаючи на те, що до 1 квітня було ще далеко, мало хто сприйняв цю інформацію всерйоз. А міський голова заявив, що це провокаційне повідомлення — справа рук претендентів на посаду керівника приморського міста.

А ось що думають про екологічну ситуацію в Маріуполі його мешканці.

Олександр Чайковський, електрик, мешкає в Жовтневому районі: «Сквер біля драматичного театру — улюблене місце відпочинку маріупольців. Але перед прогулянкою обов'язково треба послухати прогноз погоди. Коли вітер зі сходу, житлові квартали, підприємства накривають хмари з коксохімічного заводу й меткомбінату «Азовсталь». Це небезпечно і для малих дітей, і для ветеранів».

Марія Ломовцева, вулиця Надгірна, Іллічівський район: «Якось у серпні минулого року наше селище вранці огорнуло пеленою диму з «Азовсталі». Присадибну ділянку було не впізнати: листя на фруктових деревах почорніло, земля під деревами була всіяна недозрілими яблуками, грушами, абрикосами, айвою. Врожаю як не було, загинули на корені й овочі».

Чоловік Марії Юріївни ***Анатолій Сілкін*** також занепокоєний викидами в атмосферу і звалищем, яке димить, наче діючий вулкан. «Все ж я упевнений, що з часом становище з екологією повинне поліпшитися. Для цього місцевій владі потрібно подумати, що робити зі звалищем, а фахівцям меткомбінату «Азовсталь» — взяти на озброєння новітні природоохоронні засоби для застосування їх у мартенівському цеху».

Володимир та Тетяна Тищенки, вулиця Нижні Аджахи, Жовтневий район: «Проблеми у нас давні: висока запиленість і загазованість. Живемо недалеко від центральних прохідних «Азовсталі». Двоє голів нашого вуличного комітету — Глазков і Сліпченко — неодноразово піднімали питання про відселення. Однак, на жаль, ці люди передчасно пішли з життя. А ми залишилися в «зоні». Постійно хворіють і діти, і дорослі».

Борис Хаджинов, лікар, Приморський район: «Останнім часом на наших вулицях і проспектах став помічати більше заводського пилу. Це свідчить про те, що з екологією не все добре. Місту необхідна програма захисту довкілля. Адже Маріуполь перенасичений металургійними й промисловими підприємствами. Перший крок у цьому напрямку вже зроблено місцевою владою. Хочеться вірити, що це питання постійно перебуватиме в полі зору депутатів місцевих рад».

Ліна КУЩ,
Леонід ВАСИЛЕНКО.

Маріуполь.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

* ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА * ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА *

Лотом — по книзі й газеті

До Хмельницької обласної універсальної наукової бібліотеки імені М. Островського привела ділова пропозиція. Знаючи, що колектив цього закладу завжди дбає про оновлення книжкового фонду, уважно слідкує за останніми літературними новинками, хоче надати своїм читачам якомога більше інформації, вирішила запропонувати книгу «Еволюція влади», котру написали колеги, журналісти «Голосу України». Бібліотекарі одразу ж погодились. Але... книжку не купили.

Чому? Та тому, що тендер повністю зв'язав руки. Якщо хочеш мати книжку, журнал чи навіть газету в березні, то замовити її потрібно... ледь не за рік до того.

Тендерна процедура діє для книгосховища вже не перший рік. Але щоразу лещата її стискаються міцніше. Ще минулоріч правила були трохи вільнішими. Вся література ділилась на певні потоки, тобто лоти, окремо замовлялась періодика. Якщо йшлося про невеликі партії, то бібліотека могла самостійно укласти відповідні угоди з видавництвами. І таких з облбібліотекою співпрацювало майже два десятки.

Зручно це? Так, бо деякі книговидавці навіть самі доставляли найновішу літературу. Вигідно? Та чому ж ні, коли виробник продавав книгу безпосередньо споживачеві без усяких торгівельних надбавок. Сучасно? Так, бо читач міг отримати книгу прямо із друкарського верстата, ще тепленьку.

Та нинішнього року ситуація повністю змінилась. Для того, щоб бібліотека могла передплатити бодай одну газету, вона повинна взяти участь у тендерній процедурі. Для цього наперед потрібно заявити загальну суму витрат і назви необхідної продукції. При цьому й література всіх напрямків, і періодичні видання зібрані в один лот.

Для непосвяченої людини це мало про що говорить. А от бібліотекарям довелось ближче познайомитись із юриспруденцією та економікою, щоб нарешті розібратись, що й до чого. Поняття «єдиний лот» означає, що всю цю друковану продукцію бібліотеці повинен продати один продавець. Той, що виграє тендерний конкурс. А тепер спробуйте знайти такого продавця.

Де знайти такий торговий дім, щоб одночасно продавав газети, журнали, художню літературу, спеціалізовані видання?.. До того ж таких повинно бути щонайменше три. Тільки в такому разі може відбутись конкурс. І кожен із цих учасників повинен сплатити від трьох до п'яти тисяч гривень лише за реєстрацію. Та й самій бібліотеці треба витратити не од-

ПРІОРИТЕТИ УКРАЇНИ

Із грязі — в князі

Кримські солоні озера — справжній природний скарб з родовищами лікувальних грязей і ропи, що своїми чудодійними якостями й властивостями перевершують уславлені препарати Мертвого моря, переконують авторитетні вчені. Освоєння цього потужного цілющого потенціалу могло б оздоровити націю й пацієнтів з усіх куточків планети та озолотити державу.

Фото автора.

Замість цього майже всі озера Криму стрімко занепадають через наше нехлюйство. Вчені давно б`ють тривогу: в солоних плесах півострова дедалі активніше відбуваються незворотні процеси, які матимуть катастрофічні наслідки для екології й економіки півострова вже невдовзі. Гордість, багатство й надія автономії стала її великим соромом, символом занедбання, нерозпорядливості, грандіозною проблемою.

Кримські науковці називають ставлення до солоних озер краю тотальним екоцидом — себто брутальним руйнуванням довкілля. Ще півстоліття тому вчені-природознавці налічували на півострові близько 300 озер, 45 з яких класифікували як солоні. На сьогодні їх лишилося всього 26. Якщо до середини минулого століття загальна площа приморських соляних озер становила 390 квадратних кілометрів, то вже до його кінця втраченими виявилися 220 кв. км — 56% солоних басейнів Криму.

Раніше соляні озера географічно розподіляли на п'ять груп. Нині їх лишилося вже чотири. По 10 озер належали Перекопській і Тарханкутській, 15 — Євпаторійській, 7 — Керченській і три озера — Херсонеській структурі. Останньої вже немає понад півстоліття. Вона повністю знищена військовою інфраструктурою Севастополя. Озера ліквідували героїчні чорноморфлотівці ще за радянських часів, а на їх місці понабудовували такі грізні об'єкти, які нині нікому й задарма не потрібні.

Північнокримський промисловий комплекс за останні сорок років буквально змів древню, відлагоджену віками систему озер Перекопської групи. Багатолітні викиди стічних вод Кримського содового заводу в озера Красне, Киятське й Старе склали до 2000 тонн забруднюючих компонентів, свідчать фахівці. У початковому природному стані рівень цих озер був нижчим від рівня моря на два метри. Тепер на стільки ж вищий, тільки наповнені вони вже не ропою, а викидами хімічного виробництва. Нині ці три озера вже викреслили з переліку водних об'єктів України. Новий їх статус — хімвідстійники. А ще 30 років тому УкрНДІ соляної промисловості розглядав їх як унікальні, виповнені ропою найвищої якості. На одноманітній рівнині випаленого степу ці озера виглядали справжнім дарунком природи. Акваторії їх тисячоліттями слугували пристанищами й оазами, справжнім раєм для мільйонів птахів. Доки в Присивашші не з`явилися гіганти великої хімії. Тепер ці береги засмучують пусткою. А різні спеціалісти нині ламають голови, куди подіти невпинно прибуваючі промислові стічні води.

Соляні озера Керченської групи фахівці вважають найунікальнішими. Адже тільки в чотирьох із них — Чокраку, Узунларі, Кояші й Тобечику, міститься понад 70% кондиційних лікувальних грязей Криму. Сьогодні не викликає стурбованості лише стан озера Кояш, включеного до складу Опукського заповідника. Озеро Узунлар колись визнавалося найбільшим родовищем приморських сульфідних лікувальних грязей в СРСР. І цілюща ропа в ньому була кондиційною. Останні дослідження підтвердили: велетенське плесо опрісняється так стрімко, що вже через кілька років почнеться процес формування прісної водойми. Його чекає доля іншого колишнього солоного озера Кизил-Яр, яке повністю перетворилося на прісноводне. До того ж Узунлару «пощастило» опинитися на території військового полігону Чорноморського флоту, орендованого Росією, де більшу частину року проводяться бойові навчання. Ландшафт озера став мішенню для невпинних стрільб і бомбометань. Поверхня грязьових запасів буквально нашпигована осколками снарядів і уламками гірських порід, вкрита численними глибокими вирвами від вибухів.

Висновки вчених: «Найбільше родовище лікувальних грязей, яке розташоване в мальовничій і багатій пам'ятками древньої історії місцині й віддалене від згубної сучасної урбанізації, зазнає на собі методичних значних техногенних навантажень, здатних уже найближчим часом призвести до його загибелі як унікальної за цілющістю водойми з величезними запасами гідромінеральних ресурсів».

Сумна доля й знаменитого цілющістю озера Чокрак, на березі якого 77 років функціонував популярний грязелікувальний курорт. У післявоєнні роки видобуток грязі для санаторіїв Феодосії, Судака й Севастополя вела тут Феодосійська ГГРЕС, яка... збанкрутіла, сидячи на золоті. Хоча нині чокракські приморські сульфідні лікувальні грязі за багатьма параметрами вважаються кращими у світі, їх... занедбали.

Зоною накопичення кучугур відходів і побутового сміття стало й безстічне солоне озеро Джарилгач у Західному Криму, яке містить також величезні запаси лікувальних грязей — понад три мільйони кубометрів. Озеро Аджиголь, де колись добували грязі для феодосійського курорту, сьогодні повністю втратило своє лікувальне значення. Його «вбили» стоки побутової каналізації й прибережних людських «свинарників». Не витримали техногенного тиску забруднені озера Акташ і Чурубаш, такого брутального, що вони не вважаються вже навіть об'єктами рекреації. Акташ устигли замкнути й задавити земляним валом «стратеги мирного атома» Кримської АЕС, яка не збулася. Чурубаш засипали шламами передовики збанкрутілого нині Камиш-Бурунського гірничо-збагачувального комбінату.

Єдиним природним родовищем на півострові, де видобувають лікувальні грязі з повним комплектом дозвільної документації, є відоме у світі Сакське озеро. Але й воно змушене виживати. Уздовж узбережжя цілющого озера протягли напірний каналізаційний колектор. Всуціль проіржавілий, він загрожує знищити «озеро здоров`я», змішати води й грязі цілющого плеса з нечистотами. Невже діждемося долі не менш знаменитого цілющістю Мойнакського озера, останню лікувальну грязь якого викопали лопатами ще в 1934 році?

Фахівці твердять: більшість озер ще на такій стадії, що можуть використовуватися для отримання сировини для хімічної продукції, видобутку біологічно цінних продуктів для харчових і кормових добавок, компонентів для фармакологічних препаратів. А от уже опріснені басейни Сакського озера, Сасик-Сиваша, Донузлаву, Панського озера, Кизил-Яру, Тобечика, Богайли придатні лише для розведення риби.

Крим продовжує втрачати свої унікальні соляні водні басейни, а з ними й потужну сировинну базу для різних галузей економіки. Спеціалісти вважають, що врятувати озера, які перебувають на стадії загрозливої трансформації чи під загрозою повного знищення, ще можна.

Сьогодні загальні запаси ропи й лікувальних грязей Криму становлять понад 28 млн. куб. м, а сумарні запаси родовищ мінеральних вод мають витік близько 30 тис. кубометрів щодоби. Це б могло забезпечити стійке функціонування курортно-рекреаційного комплексу півострова на тривалий час і перспективу. Звісно, за умови бережливого, господарського ставлення й належної охорони цього щедрого дарунка природи. Необхідно розробити комплексну програму державного моніторингу стану лікувальних поверхневих і підземних цілющих родовищ. Потрібна програма заходів захисту від забруднення й виснаження водних об'єктів загальнодержавного та місцевого значення. На родовищах гідромінеральних ресурсів відповідно до Водного кодексу необхідно визначити водоохоронні й санітарні зони трьох поясів. Аж пече — нарешті скласти матеріали по відведенню земель, винести в натуру кордони водоохоронних і санітарних зон, кордони земель водного фонду. Наболілі питання використання гідромінеральних ресурсів Криму повинні вирішуватися на державному рівні. Лише за такої умови лікувальні грязі, ропа й мінеральні води півострова зможуть принести світове визнання кримським оздоровницям і будуть затребувані курортологами світу на багато років уперед. Необхідно лише не гаючись провести комплекс гідротехнічних заходів їх порятунку й відновлення природних параметрів. Звісно, справа ця не з дешевих, але віддача здатна озолотити не тільки півострів — усю країну.

Віктор ХОМЕНКО.

СКАНДАЛИ

Паркова «карусель»

Спершу колесо зелених непорозумінь завертілося навколо дніпропетровської пам'ятки садово-паркового мистецтва кінця 18 сторіччя — парку імені Лазаря Глоби (козацького полковника, що заснував його).

В боротьбі за перлину природи зійшлися нинішнє керівництво парку та міська влада. Рішенням виконкому міської ради було погоджено проект нової редакції статуту комунального підприємства «Центральний міський дитячий парк імені Лазаря Глоби», до статутного фонду якого засновники внесли 10 тисяч грн. Прокуратура області опротестувала рішення, бо побачила в цьому дійстві очевидний нонсенс. Оскільки парк утворено на основі комунальної власності міста на майно (павільйони, атракціони, дитяча залізниця, літній кінотеатр тощо) та його територію, діючий статутний фонд у вигляді основних та обігових коштів становить понад 2,2 млн. грн. Новий статут не передбачає закріплення за створюваною комерційною структурою будь-якого майна. Не передбачається й контроль за використанням та збереженням майна управлінням культури та мистецтв міськради. Тож рішення, найімовірніше, скасують.

А ось із іншим міським Центральним парком культури та відпочинку імені Тараса Шевченка ситуація набула кримінальних ознак. Директор його «наліпив» лотків, павільйонів, кіосків без будь-яких дозволів на те, ніби комунальна власність територіальної громади була його особистою. Жовтневий райсуд Дніпропетровська дав дозвіл на утримання директора під вартою за підозрою у перевищенні службових повноважень, що призвело до тяжких наслідків, адже бюджет не отримав понад 380 тис. грн.

І нарешті ще один парк — імені Писаржевського на вустах у дніпропетровців. Там колись був давній єврейський цвинтар, пізніше, в комуністичну добу, облаштований під паркову зону, але межі її місцева влада не квапиться визначати. На одній із цьогорічних сесій депутати намагалися навести лад у цьому питанні, проте не встигли. Будівельний «експромт» заходився споруджувати там супермаркет. Під час риття фундаменту почали викопувати людські кістки. Депутатська комісія вже вивчає реальний стан справи на місці. За їхніми свідченнями, вже викопано чотири поховання. Схоже, що паркова «карусель» у Дніпропетровську є одним із способів отримати ласу земельну ділянку для вигідних бізнесових «ін'єкцій».

Михайло СКОРИК.
Дніпропетровська область.

* ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА * ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА * ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА *

ну тисячу гривень, щоб оплатити публікацію оголошень, різні так звані інформаційні послуги.

Тепер спробуймо порахувати, як «економляться» при цьому бюджетні кошти. «Хмельниккнопошта», котра десятиліттями проводила передплату періодичних видань для бібліотеки, просто відмовилась брати участь у такому конкурсі. З одного боку, нащо цій організації витрачати зайві кошти? З другого — поштовики просто не потягнуть весь лот. Адже, беручи на себе зобов'язання продати періодику, вони автоматично змушені будуть забезпечити й весь список літератури. А це вже далеко не їхня функція. Точно так само не хочуть брати на себе додаткових обтяжливих і невластивих їм обов'язків видавництва. Адже кожне із них зацікавлене насамперед у продажу своєї літератури, та аж ніяк — чужої друкованої продукції.

Повернімося ж до бібліотеки. Ціною неймовірних зусиль їй все-таки вдалось знайти кандидатів, готових взяти участь у тендерному конкурсі. Та було б наївним уважати, що ці партнери виконуватимуть свою роботу безплатно. Отже, отримавши перемогу в конкурсі й маючи право на поставку літератури і періодики, навряд чи вони не зроблять свої фінансові накрутки. Отож із кожного десятка газет ще одна-дві піде не у бібліотечний фонд.

Наостанок додамо, що вся замовлена ось у такий спосіб література та періодика почне надходити в бібліотеку приблизно за півроку. Навряд чи якесь видавництво або друковане видання може гарантувати, що ціни на його продукцію від передплати до передплати залишатимуться стабільними. А весь фокус тендеру полягає у тому, що змінювати суму лоту чи кількість зазначених у ньому видань потім забороняється. Це вже вважатиметься порушенням законодавства, за що передбачається певна відповідальність.

Що вже говорити про оновлення й поповнення бібліотечних фондів у проміжках між закупівельними тендерами? Нехай би хто й що там геніальне не написав і не видав, цю книгу, журнал, газету ви не побачите в бібліотеці.

Бібліотекарі тільки руками розводять: бачили щось цікавенькое у книгарні, очі розбігались від представленої літератури на різних конференціях, а свої, хмельницькі автори скільки могли б запропонувати цікавого, але... Не записався у тендерний лот на початку року — нічого не варті твої романи. В кращому разі бібліотеки можуть скористатися правом на обов'язковий примірник, котрий місцеві видавництва зобов'язані подарувати бібліотеці. Але хто ж прослідкує за виконанням цього закону? Від нього ж нікому дурні гроші в кишеню не капають. До того ж, і видавців, і авторів, котрі ледве настягають спонсорські на своє видання, можна зрозуміти: дуже не надаруєшся, тут хоч би затрати трохи перекрити.

Бібліотечна система, котра пережила й кризу 90-х років, і доволі непросту децентралізацію, і жахливе безгрошів'я, котре оголило книжкові полиці, здавалось, нарешті починає оживати. Торік в області було виділено близько 1,3 мільйона гривень на поповнення фондів обласних та районних бібліотек. Але шлях до бібліотечного процвітання таки перекрив тендерний лот.

Цікаво, що деяким районним бібліотекам все-таки вдалося виплутатися з його тенет. Це стосується тих, де суми закупівель не перевищили межі, вказаної в тендерному законі. Але ж і поріг цей виявився таким низьким, що розкошувати тим бібліотекам теж не довелось. Разом ми підрахували, що, скажімо, Деражнянська районна бібліотека, котра має середньостатистичні показники у фінансуванні, отримала торік на свої витрати 19 тисяч гривень. При цьому було закуплено 1,8 тисячі різних друкованих видань. В середньому — це червонець за книгу. Цікаво, який бестселер можна сьогодні придбати за такі гроші?

Однією з найпопулярніших книжок нинішнього року вже встигли назвати ощадкнижку. Якби комусь захотілось відшукати найнепопулярніше видання, думається, одне із чільних місць зайняло б те, що містить закон про тендерні закупівлі. Читати його доводиться всім, хто розпоряджається бюджетною копійкою. І всі «читачі» в один голос визнають: найгірша книга наших днів.

Ірина КОЗАК.

Найкращі закони марні, якщо їх порушують

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Так казав кардинал А. Рішельє в XVII столітті. Як же він правий! Начебто живе з нами й бачить цинічне нехтування законами в Україні. На жаль, тут давно тріумфує, вважають самі юристи, не верховенство права, а політична доцільність. Про це і йшла розмова за «круглим столом» з відомими й впливовими слугами Феміди, суддями Верховного Суду у відставці Віталієм Бойко, Віктором Кононенком, Миколою Цитовичем і Миколою Шелестом. Їхній досвід, прагнення й сьогодні брати участь у зміцненні законності й реформуванні третьої гілки влади загальновідомі. Їх цивільна й професійна позиція як і раніше цінні, а конкретні справи — діючі.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На знімку (справа наліво): Віктор Кононенко, Микола Цитович, Віталій Бойко, Микола Шелест і автор.

— Ще Цицерон зазначав: «Ми повинні бути рабами законів, щоб стати вільними». Чому, на ваш погляд, ми не раби законів?

Віталій Бойко: — Не я відкрив: свавілля неможливе в країні, закони якої дотримують усі — від президента до сміттяра. Чи є наші правителі зразком законослухняності? Повернімося до нещодавніх подій. Колишній голова Верховної Ради договорився до того, що, мовляв, судова система загрожує національній безпеці країни. Прем'єр-міністр закликав громадян не виконувати свідомо, на його думку, незаконні рішення судів. Їх, до слова, нинішня глава уряду береться реформувати й закликати до порядку...

Микола Цитович: — Міністр внутрішніх справ наліво і направо роздавав статус злочинців своїм опонентам і особисто продемонстрував вседозволеність, по суті привселюдно побивши неугодного градоначальника.

Віталій Бойко: — А завзято виконуючи вказівки Банкової про зменшення ДТП на дорогах, той самий міністр матеріально заохочує жвавих підлеглих, які штрафують власників джипів. Що такий «героїзм» має загального з виконанням професійних обов'язків?

Віктор Кононенко: — Я з 1963 року в судовій системі, але не пригадую випадків, щоб виконавча влада так безцеремонно ставилася до законів, як останніми роками. Практично рік законотворчість Верховної Ради паралізовано. На місцях люди завмерли, немов ховрашки в степу, чекаючи плідних змін, які оживили б ситуацію в суспільстві, а, отже, і економіку.

Віталій Бойко: — Вважаю, поспішними, популістськими діями нинішні керівники нерідко дискредитують не тільки судову систему, а й державу загалом. І говорити в цьому разі про правовий нігілізм високих чиновників наївно — в усіх є юридичні служби. Правове свавілля пояснюється, на мій погляд, згаданою горезвісною політичною доцільністю. Інтереси більшості до уваги не беруться.

Микола Шелест: — Судові реформи минулих років, всупереч високим оцінкам їхніх авторів, хоч і демократизували судовий процес, однак не зняли головних проблем судочинства через некомплексний підхід до їхнього розв'язання.

Сьогодні провідні політичні партії ініціюють свої проекти судоустрою, закладені в їхніх передвиборних програмах. Однак вони здебільшого не конкретизовані, не спрямовані на реалізацію європейських стандартів і принципів, не містять наукового обґрунтування, а також розрахунку витрат на їхнє впровадження. Тому їхня законодавча перспектива викликає сумнів.

Тим часом судочинство залишається надмірно ускладненим, тривалим і дорогим, а це негативно позначається на можливості громадян здійснювати захист своїх законних прав, тим паче, якщо врахувати матеріальне неблагополуччя переважної більшості.

— Політична обстановка, мабуть, істотно позначається на діяльності ваших колег...

Віталій Бойко: — Читаю повідомлення прес-служби Верховного Суду: до вищої судової інстанції надходять скарги з приводу легітимності суддів, рішення про обрання яких приймалися народними депутатами минулої каденції вже після розпуску парламенту. Якнайменше 145 суддів, обраних на посаду безстроково, і ще 11 звільнених «зависли» у повітрі.

Микола Шелест: — Із восьми тисяч суддівських посад у країні майже кожна четверта — вакантна. Бездіяльність парламенту позначається на якості роботи колег — не вносяться необхідні виправлення й зміни до чинних законів, не приймаються злободенні нові.

Віктор Кононенко: — Президент справедливо вимагає «видавити» із судової системи безчесних, корумпованих людей у мантіях. Лише торік на них гарантові Конституції надійшло більш як 4600 звернень. Але, знову-таки, як недостойних звільнити, якщо Верховна Рада недієздатна?

Микола Шелест: — Багато років не вирішується питання про усунення суперечностей у законах, що регулюють питання дисциплінарної відповідальності суддів, а це нерідко стає способом уникнути покарань.

Микола Цитович: — Судова система не зможе очиститися й реформуватися, якщо терміново не ухвалити зміни в закони про судоустрій, статус суддів та інші. Необхідно передбачити єдину процедуру залучення їх до дисциплінарної відповідальності (перевірка скарги, порушення дисциплінарного провадження, ознайомлення того, хто провинився, з результатами перевірки, право на захист, у тому числі й у суді).

Микола Шелест: — Дисциплінарні комісії мають бути при Верховному Суді або при Вищій раді юстиції (ВРЮ), або при Вищій кваліфікаційній комісії. Треба ввести, вважаю, судових інспекторів. У ВРЮ, після планованої Президентом ротації, склад повинен бути такий: 50 відсотків плюс 1 — судді на постійній основі, інші — представники влади на громадських засадах.

Віктор Кононенко: — Європейські експерти, з якими довелося спілкуватися, вкрай здивовані непрозорим порядком залучення суддів до відповідальності. Чому, запитували закордонні колеги, дисциплінарним провадженням відає Вища кваліфікаційна комісія, а звільненням — ВРЮ? Чи не логічно все передати одному органу? Скажімо, ВРЮ, але за умови згаданого складу.

Віталій Бойко: — Вразив експертів з Європи й механізм добору кадрів. Кандидати на посаду судді повинні, за моїм переконанням, проходити через жорстке, але прозоре конкурсне сито. А це знову-таки треба провести через відповідні закони. Адже нині найчастіше слугами Феміди стають завдяки протеже.

Микола Шелест: — Кваліфікаційні комісії й Вища рада юстиції мають у своєму розпорядженні дані про щорічне зростання кількості суддів, які вже в перші роки своєї діяльності проявляють низький професіоналізм і відсутність почуття обов'язку, підриваючи тим самим авторитет судової влади.

У зв'язку із цим варто визнати, що наявна система добору й призначення кандидатів на посаду судді є неефективною в силу непрозорості, відсутності конкурсу й сучасних засобів перевірки професійних і моральних якостей.

— За даними соціологічного опитування, 62,7 відсотка співвітчизників не довіряють судам. Чим це пояснити, як ви вважаєте?

Віктор Кононенко: — Про кадри, які, як відомо, вирішують все, ми вже говорили. Додам лише, що дві інші гілки влади часом без належного вивчення й глибокого аналізу ситуації завантажують суди рутинною роботою. Вони, до слова, дотепер розгрібають завали адміністративних справ, пов'язаних з порушеннями Правил дорожнього руху. За такого навантаження, збільшеного недостатньою кількістю професіоналів, важко вершити правосуддя якісно й вчасно.

Віталій Бойко: — Додайте сюди безпрецедентний тиск на суд з боку чиновників, котрі бажають мати «кишеньковий» суд. Підкилимні ігрища під час призначення суддів, їх ротації; використання суддів у рейдерських атаках на ласі об'єкти; неприкрите втручання в судові процеси, коли можновладець до їх завершення прогнозує вердикт — згадаєте що-небудь подібне в колишні часи. Так, «рекомендації» надходили, але суддя вирішував без особливого побоювання — виконувати їх або діяти за законом.

У нас будуть об'єктивні рішення, якщо судова система не декларативно, а реально стане незалежною від кого б то не було. Від держчиновника, що впливає на фінансування, і бізнесмена, здатного «отстегнуть» гроші не тільки в конверті, а й комп'ютер, машину для судді, котрий догодив йому.

Микола Шелест: — Хронічне недофінансування судів уже сьогодні перетворило деяких суддів і голів судів на шукачів спонсорів з метою забезпечити судовий процес технічними й іншими засобами, передбаченими чинним законодавством.

Ця небезпечна тенденція не сприяє посиленню боротьби з корупцією, а навпаки може стати її стимулятором за мовчазної згоди держави, яка обрала менш складний шлях — не виконувати вимоги ст. 130 Конституції України, відповідно до якої вона «забезпечує фінансування та належні умови для функціонування судів і діяльності суддів».

Микола Цитович: — Багато які закони, що регулюють певні правовідносини в суспільстві, потребують істотних змін, а то і нової редакції. Адже їх приймали значно раніше за Конституцію. Життя диктує свої умови, відповідно, законодавство потрібно постійно коректувати. А Верховна Рада тижнями мовчить...

— Цікаво, яка думка найдосвідченіших професіоналів про суддівську недоторканність, скасувати яку вимагають гарячі політики.

Віталій Бойко: — Почнімо з того, що слуги Феміди більш уразливі, ніж, скажімо, адвокати. Відносно судді кримінальну справу може порушити будь-який слідчий, а відносно адвоката — тільки обласний прокурор. Недоторканність судді в тім, щоб не заарештували його без рішення Верховної Ради. Але я не пам'ятаю випадку, коли парламент не задовольнив би подання Генерального прокурора про надання згоди на взяття під варту слуги Феміди, підозрюваного в скоєнні злочину.

Віктор Кононенко: — Схоже, окремим політикам важко зрозуміти, що недоторканність суддів дана не для того, щоб уникнути покарання, а для того, щоб ніхто не зміг потурати ними.

Микола Шелест: — Недоторканністю, однозначно, повинні користуватися судді. Питання, на мій погляд, у тім, щоб вона була розумною, відповідала світовим стандартам.

— Інакше кажучи, як я зрозумів, суддя має бути захищений у ступені, що дає змогу вершити правосуддя незалежно від будь-кого. Так само, втім, і будь-який громадянин повинен мати гарантовані права, які нікому не дано урізати заднім числом. У зв'язку із цим питання: як ви прокоментуєте окремі положення Закону України «Про Державний бюджет України на 2008 рік і внесення змін у деякі законодавчі акти України», якими погіршено, як відомо, матеріально-соціальне забезпечення не лише суддів і працівників апарату судів.

Віталій Бойко: — Очевидно, прийнято, як і було обіцяно, явно соціальний бюджет. Зрозуміло, це потребує додаткових коштів або їх економії. Чомусь скоротити витрати запропоновано за рахунок недофінансування утримання держслужбовців і суддів. У тому числі пенсіонерів і відставників.

— Виходить за Володимиром Короленком, російським письменником: «Торжествуюча партія прагне по інерції, навіть відновлюючи одне право, — порушити інше. Торжество її переходить у насильство сваволі й помсти».

Віктор Кононенко: — Схоже, так. Ще 1992 року прийнято Закон України «Про статус суддів». Відтоді виконавча влада прагне обмежити їхні права. Але закон зворотної сили не має й ніхто не може погіршити соціальні й матеріальні гарантії громадян. Проте уряд уже третій рік зачіпає їх, незважаючи на рішення Конституційного Суду, які ігноруються.

Микола Цитович: — У зв'язку із цим виникає запитання, чи можуть відстояти свої права громадяни, які не працюють у держорганах і судах, якщо навіть судді, головне завдання яких — захист прав людини, не в змозі відстояти гарантії своєї незалежності.

Цей Кабмін лише продовжив хибну практику наступу на пільги, компенсації й гарантії громадян, розпочату в 2000-му. Торік Конституційний Суд визнав неконституційними окремі положення бюджетного закону на 2007 рік, що стосуються тих самих пільг і компенсацій. І що? Повернули їх медикам і педагогам, «чорнобильцям» і «афганцям», військовослужбовцям і працівникам культури, ветеранам війни нарешті?

Микола Шелест: — У таких умовах нинішній, як і попередні уряди, не ускладнюючи собі життя розв'язанням проблем, спростив порядок виплати щомісячної довічної допомоги суддям у відставці, всупереч чинному законодавству.

Може, державні мужі прямо вкажуть судовій владі, кому можна порушувати Конституцію і закони України, а кому ні?

— «Батьки» програми «Український прорив», яка передбачає й судову реформу, заявляють, що до її реалізації, зокрема, законотворчого процесу активно залучатимуть суддів. Чи затребувані, приміром, ваші знання, досвід і професіоналізм, шановні аксакали юриспруденції?

Віталій Бойко: — Особисто мене, члена Національної комісії зі зміцнення демократії й утвердження верховенства права й члена Національної Конституційної Ради до такої роботи залучають, звичайно. Але, вважаю, можливості працюючих суддів у підготовці законопроектів використовуються недостатньо. Особливо в частині реформування процесуального законодавства. Переконаний, що Верховний Суд України повинен мати право законодавчої ініціативи з питань, які належать до судочинства. Таке право зобов'язувало б законодавчий орган принаймні розглянути пропозиції вищого судового органу. Ну а ухвалення закону, змін і уточнень до нього — виняткові повноваження парламенту.

Віктор Кононенко: — Пропозицій з реформування судів останнім часом висловлюється багато. На мій погляд, це треба вітати. Однак реформа має проводитися не на догоду трьом гілкам влади. Головне завдання — вивести з-під впливу й контролю владних структур, у тім числі посадових осіб самої судової системи нашу Феміду. При цьому ми повинні чітко усвідомлювати, що мати незалежний і чесний суд — конституційне право громадян України.

Тому під час проведення судово-правових перетворень необхідно враховувати думку не лише професіоналів, а й платників податків, за рахунок яких існує держава.

Можливо, з цього приводу варто провести й референдум.

— Дякую за відверту розмову. Нехай щастить у всьому.

Іван ІЛЛЯШ.

Суддя має бути захищений у ступені, що дає змогу вершити правосуддя незалежно від будь-кого

Сакартвело: час неспокою*

На післявиборних акціях усе спокійно. Ситуація майже київська, зразка весни–літа 2007 року. Хочеш на барикади? — твоя особиста справа: мітингуй за «другий тур», на якому, за прогнозом опонентів президента, йому перемога зовсім не світить, за відставку голови ЦВК, гендиректора громадського телебачення і звільнення політв'язнів. Чому люди не змирилися з оголошеними результатами виборів, визнаних чесними і демократичними багатьма міжнародними інституціями, я намагалася з'ясувати в мітингувальників. Між іншим, як з'ясувалося, активних учасників «революції троянд». Один із них, батоно Зуріко, свого часу підтримував Саакашвілі, але розчарувався у виборі, бо не відчув зустрічної підтримки. «Пенсія зараз, після підвищення, у мене 65 ларі, а кілограм м'яса коштує 10 ларі. Ось і порахуйте, який я багатий. Добре, що маю четверо дітей, а хто самотній — найкоротша дорога на паперть. Ще ніколи в Грузії не було стільки старих жебраків».

Фортеця «Нарікала».

Піаністка Мері закінчила консерваторію, потім аспірантуру. За освіченість одержує аж... 37 ларі, це приблизно 120 гривень. Прожити на них неможливо навіть за рекордної економії: плату за громадський транспорт недавно знову підвищили, і дорога на роботу—з роботи, по суті, з'їдає всю платню. «Я з батьками живу, — каже Мері, — у них хоч і жалюгідна зарплата, але разом легше «викроїти» зайву миску супу.

Попри твердження, що опозицію здебільшого підтримують пенсіонери, серед мітингувальників багато молоді, студентів. «Стипендії немає, відмінили, — пояснюють вони свою активність, — а як нам учитися, жити, вірити в майбутнє!»

Претензії вочевидь справедливі. Але... Запитую, що робитимуть, коли й нинішні кумири їх підведуть. «А вони обіцяють, що виконають усе, що кажуть», — чую у відповідь. Оригінальне пояснення, наче є такі політичні самогубці, котрі наперед зрікаються солодких, як шербет, передвиборних обіцянок!

Але найбільше мене спантеличила не ця наївність людей, які, за їхнім же зізнанням, уже поплатилися за надмірну довіру переможцеві «революції троянд», а найголовніше завдання лідера об'єднаної опозиції — скасувати в Грузії інститут президентства. Ось як би мала розвиватися ситуація, якби Саакашвілі прислухався до «поради» своїх опонентів «піти геть і не морочити народу голови»: «Леван Гачечіладзе очолює державу лише три місяці. Він призначає чесні парламентські вибори, і після їх проведення країна набуває статусу парламентської...» Причому ніхто не замислюється, чим обернеться цей статус для Грузії, заради процвітання і могутності якої «вони ладні до кінця стояти на площі». Принаймні жоден із співрозмовників не зміг хоча б «на пальцях» пояснити корисність такого кроку. Сподіватися, що система «колективної безвідповідальності» зміцнить Грузію, як Україну, до речі, — з огляду на відомі обставини — те само, що чекати від духу давно спочилого Микити Сергійовича обіцяного в найближчій перспективі комунізму. Той, хто підкинув таку ідею, вочевидь не належить до патріотів Сакартвело. Одна з найпринциповіших послідовників першого президента Грузії, людина з аналітичним складом мислення, шанована навіть поза колом однодумців, фахівець із західноєвропейської літератури Маріка Абаішвілі, — попри повне несприйняття нинішнього глави держави — погоджується в нашій розмові, що «парламентська республіка категорично не підходить Грузії. Вона, наче сірник під бочкою з бензином. Переконана, що ту сірникову коробку до нас завезли контрабандою і вручили людям, частина з яких свідомо, а інша — несвідомо граються з вогнем. Поганий президент — ще не привід для скасування інституту президентства. Коли б опозиція через таку «своєрідну любов» до Грузії не нашкодила їй більше, ніж Саакашвілі...»

Молодий опозиціонер.

Вплив «контрабанди» відчувається і в інших аргументах активістів протесту. Наприклад, той самий Лелі Джапаридзе, характеризуючи США найнепоштивішим чином за її втручання у внутрішні справи Грузії, як позитивний приклад можливого добросусідства наводить... Росію. На тій підставі, що він свого часу об'їздив її від краю до краю і побачив, що «прості люди там дуже добрі, вони не хочуть зла грузинам». Щоправда, у відповідь на запитання, де були «добрі люди», коли на його земляків влаштовували облави від Карелії до Камчатки, коли Кремль перекритими «трубами» заради «виховання» морозив його батьківщину, збурював осетин проти Тбілісі, батоно Лелі тільки розвів руками...

Влада і опозиція з одного казана

Відсторонилися від політичного протиборства, як уже згадувалося, звіадисти, що зберегли політичну «цноту». По-перше, вони глибоко переконані, що після перевороту, коли Шеварднадзе змінив на посаді глави держави Гамсахурдіа, у народу взагалі відібрали право вибору. По-друге, «ті самі, хто зняв Шеварднадзе, поставив Саакашвілі», а в таких «ігрищах» вони участі не беруть з принципу. Маріка Абаішвілі доводить, що «республіканці, які стоять за Гачечіладзе, ще більші прозахідники і глобалісти, ніж нинішній уряд. Немає істотної різниці між Саакашвілі і опозиційними лідерами, між Росією і Америкою. І нинішній президент не гірший від попереднього, він просто йде його шляхом...»

Мені здається, що я живу в окупованій країні, — погоджується з цими словами журналіст Георгій Гігаурі, точніше, колишній журналіст. Нині він змушений працювати не за фахом, бо і колишня влада, і чинна сьогодні не можуть подарувати йому палкої підтримки Звіада Гамсахурдіа. — Все тут спрямовано проти справжніх патріотів Грузії: і дії Саакашвілі, і протести опозиції проти цих дій. Добре спланований сценарій, у якому ми відмовляємося від ролей. Влада і її опоненти «харчуються» з одного казана — так званих міжнародних благодійних фондів, «філантропія» яких зводиться до однієї мети: стерти автентичність грузинського народу заради безликої маски учасника глобалістичної цивілізації. І взагалі, про які вибори йдеться, про які протести? Після Звіада жодне з волевиявлень просто не було легітимним...

Мої переконані співрозмовники багато в чому мають рацію, але, як на мене, їхня позиція також не порятує Грузію від «окупації». Звіада Гамсахурдія, хоч як це прикро визнавати, немає, а другого такого лідера, за їхнім же визнанням, і не буде. Що ж залишається робити? Жити спогадами і «відрубно» обурюватися «беззаконням, несправедливістю й нелегітимністю влади», перечікувати ситуацію по закордонах або чекати на Боже диво — нового месію? У кожного свій варіант вибору.

Багато хто з тбілісців обрав пасивність. Її можна звести до почутого монологу, і він, як самі розумієте, не рідкісна дивина навіть у гарячій від політичних емоцій столиці: «Скільки можна колотитися? Яка різниця, хто дорветься до влади? — обурюється жінка—продавець сувенірів. — Платять мало, у квартирах холодно, пенсіонерів вигнали на вулиці. І жодні революції не зарадять, після них іще гірше. Обридли мітинги, обридла політика. Хочемо спокою...» Є, звичайно, підстави і для такої позиції. Хоча, як відомо, коли народові обридає політика, настає не спокій — застій.

* * *

І все-таки я відшукала рису, яка об'єднує всі ці групи людей. «Ми любимо Україну!» — щиро запевняли мене і в секретаріаті президента, і на мітингах, і в крамницях. Слова «журналістка з Києва» були найкращою перепусткою і до владних кабінетів, і до партофісів опозиції, і до помешкань простих людей. Уже з перших кроків по грузинській землі відчула, що потрапила в дуже дружню до нас країну. Синьо-жовтий прапор в аеропорту, рекламні буклети грузинською, англійською й українською мовами, наше автентичне «вітаємо» з уст прикордонників. Українська горілка, цукерки, «Океан Ельзи» і «ВВ» на полицях крамниць, «Богдани» на тбіліських вулицях. І привітна усмішка бабусі на базарі: вона «так любить наш нац», що мої протягнуті ларі за чурчхели — «образа її мінгрельській душі».

...Попри всі кавказькі ознаки вони дуже схожі на нас. Переконані, розчаровані і роз'єднані діти одніеї землі. Мені прикро удвічі. І за спільну «генетику» — небратолюбіє. І за неспокійний час Сакартвело: країни, яку люблю не з меншою щирістю, ніж вона Україну.

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Олени МОХНАЧ.

Цю тбілісянку революція не цікавить.

**ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК У № 54 ЗА 20 БЕРЕЗНЯ 2008 Р.*

P. S. За останніми повідомленнями з Грузії, акції протесту проти Саакашвілі набирають обертів. Пропозиції спікера Ніно Бурджанадзе про пошук консенсусу шляхом діалогу відкинуто. Під парламентом опозиція облаштувала намети, де голодують особливо завзяті противники нинішньої влади. Кількох із них уже госпіталізовано через проблеми із здоров'ям. Крім поганого самопочуття учасники акції нарікають на шкідливий вплив... води. Поліцейські водомети в цьому разі не винні. "На психіку голодувальників гнітюче діють фонтани, котрі працюють день і ніч", -- кажуть опозиціонери. Що ж, і фонтани за бажання можна сприймати за акт "насилля" влади...

Приводом для повторного спалаху вимог про проведення нових президентських виборів став остаточний висновок спостережної місії ОБСЄ за процесом волевиявлення 5 січня. У ньому наголошено, що вибори відбулися з порушеннями демократичних норм, і лідери опозиції сприйняли це за добрий знак для себе. Як заявив один із них, Коба Давіташвілі, "після цього висновку Михаїл Саакашвілі є нелегітимним президентом не тільки для народу Грузії, а й для всього міжнародного співтовариства". З таким твердженням можна погодитися, якщо вважати уособленням "співтовариства"... всюдисущого Бориса Березовського. Минулого тижня опальний олігарх пообіцяв "робити те, що й Бадрі... Грузія мені не байдужа". Знову ж таки, коли зважити, що "робив" недавно померлий найбагатший грузин Бадрі Патаркацишвілі, можна не сумніватися: відтепер "демократ усіх часів і народів" Березовський фінансуватиме акції опонентів Саакашвілі. Дуже шкода, що Грузія йому не байдужа. Насамперед, для неї самої...

РЕЗОНАНС

Нововведення неприпустиме

Шановна редакціє! Від багатьох друзів, учителів і від себе особисто дякую улюбленій газеті за порушену гостру тему про шкільний курс «Толерантність». Ми цілком солідарні з автором — нововведення неприпустиме. Вважаємо пропоновану програму навмисним розтлінням молоді, нехтуванням наших традицій і культури.

Моя бабуся закінчила 4 класи церковнопарафіяльної школи, далі області не виїжджала, а на сівозмінах зналася не гірше за агрономів. Деякі навіть радилися з нею. Погоду прогнозувала точніше від метеослужби й на весь рік.

Мама писала вірші. Багато читала. Знала багато чого зі шкільної програми. Любила математику. Допомагала нам вчитися.

Старший брат друкувався в газетах. Сестри теж небайдужі до літератури, творчості, аналізу. Досягли успіхів.

Це все була сільська школа. А тепер?

Знизилася якість знань дітей, зате тепер диплом можна купити. Інші принципи. Інша мораль. У школі онуки перевантажені, «бунтують» проти несправедливості вчителів.

Ось такі міркування зумовила публікація Івана Ілляша «Ще школі толерантності й бракувало» («Голос України» за 9.02.2008).

Валентина ДАНЦЕВА.
Макіївка Донецької області.

Арифметика

Навчання одного студента у ВНЗ III—IV рівня акредитації коштує державі: 2006 р. — 5 944 гривні; 2007 р. — 6 816,7 гривні; 2008 р. (проект) — 9 670,8 гривні.

За три останні роки кількість студентів, що навчаються за рахунок держави, зросла із 40 до 59 відсотків.

На сьогодні в Україні налічується понад 560 студентів на 10 тисяч населення, що є середньоєвропейським показником.

А ЯК У НИХ?

Саджають за парти

Уряд Великої Британії планує побудувати 20 університетських містечок, розрахованих на 10 тисяч студентів. Основна мета — залучити до навчання молодь, яка працює. Нові університетські центри дадуть змогу студентам навчатися недалеко від дому, без відриву від роботи.

Скандал у восьмому

ДО УВАГИ МІНІСТРА. ЧИ ГЕНПРОКУРОРА?

Результати «Всеукраїнського конкурсу підручників–2008» досі не затверджені Міністерством освіти та науки. Випуск підручників для 8 класу 12-річної школи, отже, під загрозою.

Декілька місяців освітню громадськість турбує ця ситуація. Конкурс, оголошений 13.09.07, відбувся, проведено низку відповідних процедур, передбачених положенням про нього. Відповідно до положення працювали експерти — прозоро і демократично. Можливість будь-яких маніпуляцій виключалась. Тобто, було все зроблено, щоб уникнути зловживань. Експерти надали свої висновки до міністерства, потім створені предметні комісії їх узагальнювали. Переможців визначили і, знову-таки привселюдно, назвали. Список щасливих володарів державних коштів на друк підручників для 8 класу оголосили 14 грудня 2007-го у газеті «Освіта України». Здавалося б, усе! Та залишилась маленька формальність. Список переможців треба було затвердити на міністерській колегії протягом тижня. На жаль, цього не сталося! Усі учасники проекту, м'яко кажучи, здивовані грубим порушенням закону.

Міністерство освіти офіційно мовчить. Як відомо, будь-яке тривале мовчання з важливого питання стає благодатним підґрунтям для поширення чуток. Отже, з'явилися підстави казати про те, що на початку лютого 2008-го в МОНУ працювала інша робоча група з узагальнення матеріалів (?!) конкурсу, переможців якого визначено. За два дні (!) «журі» переглянуло всі надані примірники. Підручники-переможці відправлені «на доопрацювання», а підручники-аутсайдери раптом, ні сіло ні впало... рекомендовані до видання. Чесно кажучи, пишу і не вірю, що все це — правда. Перше, що спадає на думку — ось воно викривлене дзеркало антикорупційної боротьби, що начебто ведеться в країні загалом і освітянській сфері зокрема.

Правових механізмів того перегляду результатів я не знаю. До того ж «демократичність» цих дій просто вражає. Яка «робоча група»? Звідки вона взялась? Якщо її призначив міністр освіти, то... У положенні про Всеукраїнський конкурс рукописів підручників такої процедури не передбачено. Передбачено, що результати конкурсу треба було затвердити через тиждень після їх оголошення, тобто ще торік. Та замість цього якісь «експерти» переглянули більше двох сотень підручників за одну ніч, і показали, що правові норми насправді нічого не варті, а варто лише чиєсь бажання надати кошти тим видавництвам, «яким треба». А справжні експерти, до речі, навіть не отримали грошей за роботу. На проведення конкурсу витрачено величезну кількість державних організаційних та бюджетних ресурсів. Виявляється, також марно. Порушено принцип гласності. Втрачається авторитет органів державної влади, а міністерство тим часом відмовчується.

Ситуація з друком підручників завжди була непростою, кожного року конкурс проходив із скандалами. Але такого ще не було! Схоже, не тільки діти не отримають підручників, а й зневірені видавництва та автори не братимуть участі в сумнівних оборудках під назвою «конкурс». Про яку освітню реформу можна говорити, якщо в Міністерстві освіти таємно, невідомо якими «спеціалістами», нехтуючи усілякими правилами і положеннями, практично в ручному режимі «призначаються» до друку заздалегідь кимось визначені підручники?

Ольга ПАШИНІНА,
журналіст.
Харків.

МИНУЛЕ І ДУМИ

На одній хвилі

У Тамари не зовсім зручне й підходяще для вчителя по батькові — Киямівна (на знімку). Пам'ятається, в одній зі шкіл, де вона працювала завучем, дітвора охрестила її Океанівною. За 30 років учителювання довелося працювати і з лякливими «четвертоклашками», і з акселератами призовного віку. І з усіма легко знаходила спільну мову. Не загравала й не гордувала. Загалом, була з дітьми на одній хвилі.

І зі мною вона завжди на одній хвилі. Тому що вона — моя мама. Мудра, гарна душею й тілом, друг, котрий все розуміє, і вірний товариш.

Те, що педагогіка — не професія, а діагноз, я зрозуміла років у п'ятнадцять. Мамині гості-вчителі завжди гаряче й бурхливо обговорювали кулуарні події: педради, бійки, фронтальні перевірки, медальні роботи тощо. Вони жили школою.

Давно я вилетіла з батьківського гнізда, і тому зустрічаємося ми тепер нечасто й, на жаль, ненадовго. Поговорити встигаємо лише про найзлободенніше і найнасущніше.

Якось з'явилася в інформаційному полі країни новина із серії шкільних революцій — незалежне тестування. Звичайно, я поцікавилася думкою мами з цього приводу.

— Хочеш, щоб я тобі пояснила двома словами? Так не вийде, а вникати глибоко в проблему тобі все одно немає коли. Давай краще розповім про ті шкільні реформи й зміни, що сталися на моєму віку. Повір, у мене не було й дня без нововведень локальних і глобальних.

У 70-ті роки, скажімо, на кожний урок

я повинна була готувати тексти з прислівниками, прикметниками, дієсловами або сполучниками, дивлячись яку частину мови вивчали, з епохальної трилогії Леоніда Брежнєва («Мала земля», «Відродження», «Цілина»).

Після кожного чергового з'їзду партії треба було формулювати будь-яку тему уроку в світлі рішень цього з'їзду, форуму. Приміром, «Біографія Л. М. Толстого у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС». Наївно думати, що нормальний вчитель йшов на урок до дітей з чимось подібним. Але й ігнорування цього всього мало наслідки.

Ми робили дуже просто — записували потрібні теми в плани, вели подвійну «бухгалтерію»: конспект для себе й конспект на випадок перевірки. Лицемірство? Мабуть. А можна було інакше?

У 80-х роках забрали годину літератури, а замість неї ввели предмет «Етика й психологія сімейного життя». Наспіх зверстали в Києві (Москві?) програму. Я тобі по секрету скажу: більшість учителів напрочуд успішно інтегрували цей курс у літературу. Ну немає її, літератури, хоч російської, хоч зарубіжної, без проблем етики й психології сімейного життя!

Тоді, у 80-х, у програмах з мови з'явилося багато годин з розвитку мови. Зваж, школа завжди виконує соціальне замовлення. Це було замовлення на ідеологічно підкованих златоустів.

Результат ми бачимо сьогодні. Подивися, як мистецьки плетуть інтриги наші політики, комсомольці й випускники 70-х, 80-х років.

На жаль, з розвитком мови у вчителів промашка вийшла. Більшість недорікуваті, марнослівні, не златоусти, на жаль.

Зате від них тепер я одержую інструкції з проведення наукових конференцій, усіляких читань та інших «заходів» з вшанування пам'яті...(щомісячно), вшанування героїв... (з нагоди), поета... юриста та ін. та ін. Слів немає, люди й дати гідні. Тільки давайте тоді навчальну програму скасуємо як таку.

Ну, а тепер про тестування. Повторюся: школа завжди виконує соціальне замовлення. Як вважаєш, вчителі «натаскають» випускників на тестах? Звичайно, натаскають. Нашому соціуму вже не потрібні діти, які розмовляють. Далі — без коментарів...

...Ось так начебто несерйозно я поспілкувалася з мамою-вчителькою й вирішила — не треба більше про школу...

А вона й зараз залишається на хвилі. Ось уже місяць, як Інтернет собі підключила. Тепер не відірватися від нього.

Олена ІВАШКО.
Миколаїв.

Фото автора.

«Майдан» і в Іраку — майдан

ЗНАННЯ — СИЛА

Національний медичний університет імені Данила Галицького має давні традиції навчання іноземців. Їм пропонують різні можливості здобуття освіти й хороші умови проживання. Перші кроки до знайомства із Львовом, Україною майбутні студенти роблять за допомогою викладачів факультету іноземних студентів і його декана Євгена Вариводи. Їхньою «візитівкою» є толерантність і гуманізм.

Найперший універсальний жест знайомства з гостями — усмішка і відкриті до співрозмовника долоні. Для кандидата педагогічних наук Олесі Смолінської **(на знімку)**, яка навчає української мови, взаємообмін приязними усмішками — незмінний «алгоритм» кожного заняття.

— Про формальне спілкування не може бути й мови, я прагну їм сподобатися, — зізнається вона.

В її групі — троє братів із Іраку, двоє юнаків із Нігерії, дівчина із Кенії. Вони вивчають українську лише три місяці. Їм усім притаманне жагуче прагнення до знань. Вони, буває, «не відпускають» Олесю Євгенівну на перерву. Праця викладача української мови як іноземної є особливою й суто психологічно. Бо із підсвідомості пані Олесі (студенти звертаються до неї саме так) зринає те, що називається мовним чуттям.

Фото автора.

— Ми радіємо, коли знаходимо спільні для різних мов слова. Наприклад, «майдан» і в Іраку — майдан. Бувають ситуації, які спантеличують. Одного разу в групі, де вчилися болгари, я пояснила нову тему і перепитала, чи все зрозуміло. У відповідь — заперечне похитування голів. Лише після другого кола пояснень згадала, що цей рух для них є ствердною відповіддю. Студент із Східної Німеччини був шокований оцінкою «5», адже для нього це — найгірший бал.

Та не завжди все так весело. Дивлячись на братів із Іраку — Марвана, Джамаля й Івана, уявляю кров і сльози їхніх співвітчизників. І в Кенії, звідки приїхала Агата, також гинуть люди.

— Що думають студенти про Україну?

— Україна і Львів для них — космос, який вони пізнають із подивуванням першовідкривачів, — зазначає пані Олеся. — Цікавиться, чому все, про що розповідаю, не рекламується у світі? Щиро дивуються, що у нас мирно живуть представники різних національностей і віросповідань. Мені хочеться якнайповніше представити найкращу в світі державу. Та деколи буває прикро, що реальне життя не завжди підтверджує велич та духовне багатство українців. Очима іноземця бачиш, що головним скарбом світу, отож й нашим, є люди. А головним досягненням — їхнє братське співіснування та взаєморозуміння, шлях до якого відкриває мова. Для нас і наших гостей — українська...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Львів.

Підручники-переможці відправлені «на доопрацювання», а підручники-аутсайдери... рекомендовані до видання

Безрідні

Моя внучка одного разу подивилася в мій паспорт і відразу запитала: «А хто ти, дідусю, за національністю?» Я, звичайно, сказав, що українець. Однак вона не повірила, посилаючись на те, що паспорт хоч і виписаний українською мовою, але в ньому відсутня графа про мою національність і розмовляю я російською.

Мені нічого було сказати на підтвердження моїх слів. Адже внучка має рацію, і мені було соромно, хоча я і юрист за освітою. Вона змусила своїм запитанням задуматися над тим, хто ж я насправді: українець, росіянин, єврей, татарин, білорус, німець?!

Згадую, як одного разу, перебуваючи на лікуванні в Трускавці, вирішив зайти до перукарні, де молода майстриня, почувши мою мову, запитала: «Ви москаль?». Відповідаю: «Українець». Та вона не повірила мені. Тож я і залишився в її понятті «москалем».

А якщо мені доведеться побувати в гостях у Чеченській республіці чи в Прибалтійських колишніх радянських республіках, де з відомих обставин недружелюбно ставляться до громадян російської національності? Як мені виходити з цього дурного становища, якщо я розмовляю російською, а в паспорті не значиться національність?

Хочу знати, кому було вигідно виключити з паспорта графу «національність». Скільки в Раді депутатів за ознаками національності? Чия це була ініціатива?

Мені здається, що в нашому парламенті більшість іноземців. Якщо це так, то напрошується питання: яку вони будують державу і для кого? Адже вони живуть, працюють в Україні, користуються тут усіма благами, а думають зовсім про іншу державу. Навіщо нам такі політики?

Вважаю, що в парламенті і взагалі у всіх владних структурах від низу і до верху повинні бути українці за походженням і патріоти України не на словах, а на ділі.

Іван ПЕРЕДЕРІЙ,
юрист, учасник бойових дій.

Василівка
Запорізької області.

ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Весна

Тануть хмари і сніг в течії двох доріг.
І весна поміж ними чаклує.
Межи двох берегів паралельних степів
Вона ніжністю всесвіт чарує.
Проростають пісні лебедині й сумні —
Їм вона подає свої руки.
А від трелей зими заскрипіли дуби
І тремтять від солодкої муки.
Зацвітають в верби м'яко-сірі клубки.
Може наша весна вже здалася?
Пролітає пушок, а не срібний сніжок —
Серце, радістю знов наливайся!
Пробудились луги, спалахнули зірки —
То холодна пора промайнула.
Проростають з пітьми
дивні всім пелюстки —
Весна в проліски душу вдихнула.
Цвітом квітнуть сади, ще заспані з зими.
Дзвоном бджілки прихід сповіщають:
«Як щасливі всі ми, що діждались весни!»
І у сонячне небо злітають!

Аліса ПІТІК,

10-В клас
Томашпільської ЗОШ
Вінницької області.

SOS!

Уже рік не знаю, де мій син

У моїй сім'ї трапилося велике горе. 21 березня минулого року пішов із дому син і... не повернувся. Знайомі бачили його у сусідньому селі і розповідали, що у нього провали в пам'яті. Вже майже рік не знаю, де моя дитина. Написала заяву в міліцію — пошуки тривають, але результатів немає.

Звертаюся до всіх небайдужих людей, допоможіть знайти мого сина Ткаченка Віктора Леонідовича 1955 року народження **(на фото)**. Він худорлявий і невисокого зросту. У нього блакитні очі, на голові волосся майже немає. З дому вийшов у чорних спортивних штанях, сорочці в клітинку, на ногах були чорні черевики.

Звертаюся до всіх, кому хоч щось відомо про мого сина, зателефонуйте: 8-097-563-23-63.

Людмила ТКАЧЕНКО.

Мала Виска
Кіровоградської області.

ФОТО З КОНВЕРТА

— Кому потрібна коза в сарафанчику? Вмію його сама знімати й одягати.

Фото Людмили ХВОЇ.

Бобровиця
Чернігівської області.

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Народ бачить перспективу в Європі

Через газету «Голос України» звертаюся до нашого уряду. У нас з односельцями не має трибуни, щоб наші слова були почуті. Проте віримо, що газету Верховної Ради наші керманичі читають.

З початку цього року я, як і всі діти війни, отримую 47 гривень додатку до пенсії. На жаль, це не 30 відсотків, як було визначено в законі, а лише 10. Щоправда, з 1 квітня ця сума буде збільшена на 20(!) копійок.

Мій батько загинув на фронті. Але діти-сироти нашої країни ще ніколи не були предметом уваги жодної влади. Цікаво, якою сумою може бути оцінене життя мого батька-солдата, який загинув з надією на краще життя своїх дітей? Якщо ця жертва взагалі колись буде оцінена... Та, як не дивно, і ці проблеми не є основними у свідомості більшості з нас, бо ми загартовані часом.

Нас безмежно обурює поведінка «слуг народу». І чому їх так багато? Адже, напевно, лише один їх робочий день дорівнює моїй місячній пенсії. На сторінках «Голосу України» читачі вже пропонували, а я тепер підтримую: нехай нашим парламентарям за неробство та прогули не платять. А ці зекономлені кошти перераховують до Пенсійного фонду.

Якщо комуністи та інший політичний антикваріат проти НАТО, то вступати до нього треба обов'язково. Не прогадаємо. Звідти ще ніхто не втік і не збирається. На відміну від колишнього соцтабору. Розумні просяться туди, а інші горлопанять у Верховній Раді, заважаючи працювати колегам та жити нам усім. Народ мудрішає швидше за своїх горе-обранців і бачить перспективу саме у Європі з усіма її структурами.

Односельці не впевнені, що нас почують, але я, хоч і без надії, сподіваюся...

Юрій ЄРМАК,
син загиблого солдата,
пенсіонер, селянин.

Черниш
Чернігівського району
Чернігівської області.

Коли почуємо українську пісню?

Увімкнув телевізор, а по ньому саме показували концерт — звучали російські пісні, на мій погляд, низької художньої проби. Спочатку я подумав, що це дійство з концертного залу якоїсь глибинки, бо у великих містах таке не показуватимуть. Але наприкінці оголосили, що «шедевр» транслюють зі столичного палацу «Україна».

Я був обурений до глибини душі. Коли ж ми почуємо українську пісню, яку шанує весь світ, окрім нас — українців?! За найгірших радянських часів ми мали можливість її слухати, а за незалежності — не маємо. Оце дожилися!

Звертаюся до народних депутатів з проханням, посприяйте, щоб хоч раз на тиждень у палаці «Україна» звучала українська пісня. Адже підростає молодь, яка не чує і не знає рідних пісень. А це ж велике духовне надбання нашого народу, його скарб!

Та й навіщо у того палацу така гучна назва, якщо у ньому не почуєш ні української пісні, ні слова? Запрошую однодумців до дискусії, підкажіть, як розв'язати цю проблему. Як на мене, то не потрібно ні великих коштів, ні інвестицій, а має бути лишень розумний підхід справжніх українців.

Ростислав МАРТИНЮК.

Жорнище
Ківерцівського району
Волинської області.

Віддали колгоспу молодість і здоров'я, але паю не заробили...

Я пережив голодомор 32—33 років, а потім два роки окупації. Коли звільнили нашу місцевість, мені було 13 років. Батька і старшого брата забрали на фронт, а нас з матір'ю залишилося п'ятеро.

Не було ні чого їсти, ні в що одягнутися, тож я пішов працювати в колгосп. Ким тільки я не робив: і їздовим, і пастухом, і на причепі... А в 47-му знову голод. Та працювати треба, і я знову возив фураж, орав бичками, а сам насилу ноги тягнув. У 1951 році мене забрали до армії.

Після служби поїхав за довгим рублем на Донбас, став шахтарем. Але тих «довгих» не отримував, тож повернувся назад додому. Одне слово, працював скрізь, спробував усякого. А останнім моїм місцем роботи була пошта, звідти у 1991 році і пішов на пенсію.

Жінка моя прожила так само важке життя. З 13 років була дояркою, взимку напівголою та голодною лазила на мерзлу скирту і возила коровам солому. Працювала і ланковою на буряках. Її ланка посіла перше місце в районі, за це у 1952 році її делегували до Москви на всесоюзну виставку і на з'їзд. Загалом пропрацювала в колгоспі 20 років, підірвала здоров'я. Через погане самопочуття пішла чергувати на завод і вийшла на пенсію.

Коли ж почали роздавати земельні паї, керівники сказали, що дружині «не положено», бо на пенсію пішла не з колгоспу. Виходить, ті, що в колгоспі працювали якихось 3—5 років, — отримали, а таким, як моя дружина, — «не положено».

Молодими здоров'я не берегли, а тепер з лікарні не вилазимо. Не знаємо, чи вистачить сил добитися тієї правди...

Микола СИДОРАНСЬКИЙ.

Розкішне
Київської області.

НАПИШУ ВАМ І Я

Вода велику силу має

На поверхні і всередині нашої родючої землі постійно відбуваються якісь зміни. Кожний рік в моря та океани змиваються мільйони кубометрів грунту. Великої шкоди завдало нашій екології будівництво водосховищ на Дніпрі. Цей каскад водойм підняв підгрунтові води більш ніж на 10 метрів. Візьмемо знизу до верху: Каховське водосховище, Дніпровське, Дніпродзержинське, Кременчуцьке, Канівське та Київське водосховища. Більша частина їх має піщані береги, які є фільтрами, пропускаючи воду та витік її з високих місць порівняно з річками.

Нині вода спала через посухи та за рахунок змиву берегів, і, починаючи з 2006 року, підтоплення зменшилося. А наслідки від цих підтоплень дуже значні. Так, багато хуторів було зруйновано не політикою неперспективних сіл, а якраз підтопленням. Земля почала розпливатися, стики в будівлях тріскатися, і багато плодючого грунту перетворилося на болото.

Екологи б'ють на сполох, адже Україні загрожує чергова катастрофа. І якщо нічого не робити, то це буде страшніше голодоморів, які були. Переконаний, що водосховища необхідно спускати.

Іван МУШИНСЬКИЙ.

Новокрасне
Арбузинського району
Миколаївської області.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА

Рожеві слоники дитячої психіатрії

Щоб оформити дитину в психіатричний стаціонар, потрібні направлення лікаря й письмова згода батьків

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Вихователі займалися з тими, хто залишився, музичною терапією: співали «Если б я был султан, я б имел трех жен», дули в іграшковий кларнет, або просто пританцьовували за партою.

— До нас потрапляють діти з наслідками клінічного ураження головного мозку, з інтелектуальною недостатністю, недорозвиненням мови, рисами аутизму, легкою розумовою відсталістю, — пояснює завідувачка. — У дітей страждає увага, пам'ять, темп мислення. Але, все-таки, вони здатні мислити правильно, і потребують своєчасної допомоги. Головне — не втратити час.

За словами співбесідниці, у відділенні з дітьми займаються педагоги, психолог і вихователі. Пацієнти ліплять із пластиліну, малюють, слухають музику, співають, і розглядають рожевих слоників, намальованих на стіні. Діти перебувають на стаціонарному лікуванні майже місяць. Потрапляють переважно за направленням дільничного психіатра й за письмової згоди батьків. А от вихованців інтернатів госпіталізують до психоневрологічної лікарні за рекомендацією лікарів, з дозволу директора інтернату й органів опіки.

— Торік у мене майже не було дітей цієї категорії, — каже Ольга Гуленко **(на знімку)**. — Правоохоронні органи й прокуратура провели перевірку, і хоча серйозних порушень не виявили, але дали вказівки — не зловживати психіатричним стаціонаром.

Сьогодні ставлення до психіатрії в суспільстві змінилося. З вікон психіатричних клінік зникли грати, та й гамівні сорочки вийшли з моди. У цивілізованому світі психіатричних хворих не ізолюють від суспільства, а навпаки, адаптують до здорового середовища. Тим паче дітей. У них немає таких серйозних патологій, як у дорослих. А напади хвороби знімаються, як правило, за трип'ять днів. Керівництво київської Павловки вважає, що ми не можемо сліпо копіювати «як в Америці», що скорочувати кількість дитячих ліжок на даному етапі недоцільно.

«Голос України» вислухав і альтернативну думку з цього приводу. Лікар-дефектолог Наталія Висневська, яка тривалий час пропрацювала логопедом-консультантом дитячого управління Мінохоронздоров'я України, вважає, що психіатричні дитячі стаціонари зжили себе. На їхньому місці доцільно створити денні кризові центри, які допомагали б не тільки дитині впоратися з недугою, а й родині, в якій вона виховується. Це, на думку фахівця, було б ефективніше за стаціонарне лікування, а для держави ще й дешевше.

— Один штатний логопед і один психолог стаціонару не можуть якісно щодня займатися реабілітацією всіх пацієнтів відділення, — переконана Наталія Володимирівна. — Це можна й треба робити поза лікарнею, а лікувати таких дітей амбулаторно. Ми ж ізолюємо дітей від батьків, забираємо з родини, замість того, щоб навчати їх жити з цією проблемою, адаптувати дітлахів до нормального соціального середовища.

Ольга ВІТЕР.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ОГОЛОШЕННЯ

"Філія державної госпрозрахункової установи "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області організовує аукціон з продажу майна банкрута - Товариства з обмеженою відповідальністю "Подвір'ївське ". Для продажу пропонуються:

1. Лот 1 Автобус АСЧ03, 1984 р.в., реєстр. № 03196МС, старт. ліквід. ціна з 420 грн. з ПДВ;
2. Лот №2 Автомобіль 3607 ГА352, 1975 р.в., реєстр. №03185МС, старт.ціна 2110 грн. з ПДВ;
3. Лот №3 Автомобіль ГАЗ-5204, 1975 р.в., реєстр. № 03198МС, старт. ціна 1400 грн. з ПДВ;
4. Лот №4 Автомобіль ГАЗ-53, 1972 р.в., реєстр. № 03183МС, старт. ціна 2191 грн. з ПДВ;
5. Лот №5 Автомобіль ГАЗ-53Б, 1975 р.в., реєстр. № 03188МС, старт. ціна 4046 грн. з ПДВ;
6. Лот №6 Автомобіль ГАЗ-3503, 1981 р.в., реєстр.№ 03187МС, старт. ціна 2750 грн. з ПДВ;
7. Лот №7 Автомобіль ГАЗ-5312, 1989 р.в., реєстр. № 1507 ЧВМ, старт.ціна 1919 грн. з ПДВ;
8. Лот №8 Автомобіль ГАЗ-5312, 1987 р.в., реєстр.№ 5214 ЧВА, старт.ціна 2117 грн. з ПДВ;
9. Лот №9 Автомобіля ГАЗ-5312, 1987 р.в., реєстр. № 5383 ЧВА, старт. ціна 3081 грн. з ПДВ;
10. Лот№10 Автомобіля ЗІЛ 431410, 1987 р.в.,реєстр. №5176 ЧВА, старт.ціна 2450 грн. з ПДВ;
11. Лот №11 Автомобіля КАЗ-608, 1980 р.в., реєстр.№ 03182 МС, старт.ціна 1750 грн. з ПДВ;
12. Лот №12 Автомобіля САЗ-3503, 1982 р.в., реєстр. №03186МС, старт. ціна 2705 грн. з ПДВ;
13. Лот №13 Автомобіль САЗ-3503, 1976 р.в., реєстр.№ 03190МС, старт. ціна 2125 грн. з ПДВ;
14. Лот №14 Автомобіль САЗ-3503, 1979 р.в., реєстр. №03197МС, старт.ціна 1960 грн. з ПДВ;
15. Лот№15 Автомобіль ГАЗ-САЗ-3507, 1986 р.в., реєс.№2592ЧВА, старт.ціна2688 грн. з ПДВ;
16. Лот №16 Автомобіль САЗ-3507, 1988 р.в., реєстр. №5275ЧВА, старт. ціна 5010 грн. з ПДВ;
17. Лот №17 Автомобіль УАЗ-469, 1981 р.в., реєстр. №1277ЧВЛ, старт. ціна 3414 грн. з ПДВ;
18. Лот №18 Автомобіль УАЗ-452Б, 1982 р.в., реєстр. №03189МС, старт. ціна 1569 грн. з ПДВ;
19. Лот №19Автомобіль УАЗ-330301, 1986 р.в., реєстр. №4688ЧВА, стартціна2079 грн. з ПДВ;
20. Лот №20 Причепа ГКБ817, 1987 р.в., реєстр. № 0887ЧЦ, стартова ціна 700 грн. з ПДВ;
21. Лот №21 Причеп-розпуска 1Р3, 1975 р.в., реєстр. № 03833МО, старт. ціна 477 грн. з ПДВ;
22. Лот№22 Напівпричеп ОДАЗ-885, 1980 р.в., реєстр. №03834МО, старт.ціна 840 грн. з ПДВ;
23. Лот №23 Напівпричеп ОДАЗ-9925, 1980 р.в., без реєстр. №, стартоваціна 1400 грн. з ПДВ;

Умови участі та оформлення заявок у відкритих торгах (аукціоні) за телефонами (0372) 584368, 80505228757.

Заявки приймаються за адресою м.Чернівці, вул. Головна, 44/24, Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області". Останній день подання заявок 18 квітня 2008 року.

Аукціон відбудеться 21 квітня 2008 року о 10 годині за адресою м.Чернівці, вул. Головна, 44/24, Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Чернівецькій області.

Господарський суд м. Києва (01030, вул. Богдана Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури стосовно: Товариства з обмеженою відповідальністю «СІЛЬГОСП ПРОМПРОЕКТ ЛТД» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12; ЄДРПОУ 35391982, постанова №23/113-б від 18.03.2008 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «УКРПОСТАЧ ГРУП» (04053, м. Київ, вул. Артема, 37-41; код ЄДРПОУ 34763490), постанова №23/111-б від 18.03.2008 р. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (03110, м. Київ-110, а/с 151; ліцензія серії АБ №176254 від 12.10.2005 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та Господарського суду м. Києва.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 05.02.2008 р. у справі № Б26/431-07 Приватне підприємство «Альпіка» (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Моніторна, 10; код ЄДРПОУ 31576833; п/р № 26005301882 у Лівобережному відділенні № 8420 «Державного ощадного банку України», м. Дніпропетровськ, МФО 306340) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура строком на 1 рік, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гулу О. М., ліцензія АБ № 116144 від 22.12.2004 р., адреса для кореспонденції: 51200, Дніпропетровська об., м. Новомосковськ, а/с 122; т. (0562) 35-24-59). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 27.02.2008 р. у справі №16/37/08 ТОВ «Ассоль 2007» (код ЄДРПОУ 34869714), розташоване за адресою: 69002, м. Запоріжжя, вул. Грязнова, 51, кв. 10, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Петренко А. С., ліцензія АБ №116126 від 29.12.2004 р. (адреса: 69114, м. Запоріжжя, пр. Ювілейний, буд. 18, кв. 17, тел.: 8 (061) 764-32-25). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом АР Крим (95003, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург, 29/Річна, 11) ухвалою від 21.12.2007 р. порушено провадження у справі № 2-6/17873-2007 про банкрутство Дочірнього підприємства Національної акціонерної компанії «Надра України» «Кримгеологія», код ЄДРПОУ 01432055, (95007, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Беспалова, 47, р/р 260013013250 8 в «Кримському центральному відділенні Промінвестбанку» м. Сімферополь, МФО 324430). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Єрьоменко Г. В., ліцензія серії АА № 719809 від 25.02.2004 р. (95034, АР Крим, м. Сімферополь, пр-т Перемоги, б. 76, кв. 155).

Вимоги кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Інформація про продаж майна на аукціоні:

Організатори аукціону: Українська Універсальна товарна біржа та Брокерська контора ФГ «Озиме покоління».

Продається майно ВАТ АК « Свема»:

ЛОТ № 1: Виробниче приміщення:

1. Тарне відділення № 149 (інв. № 149); загальною площею - 2111 кв. м.;

2. Сушильні камери № 149а (інв. № 964); загальна площа — 326,8 кв. м;

Місцезнаходження майна: Сумська область, м. Шостка, вул. Гагаріна, буд. 3.

Опис майна: Одноповерхові виробничі приміщення. Стіни цегляні та шлакоблочні. Перекриття — з/б плити. Дах — руберої̈дний. Підлога -бетонна. Під обома приміщеннями є підвал. Дата вводу в експлуатацію — 1960 рік. Фізичний знос — 45%. Стан майна — не задовільний.

Початкова ціна продажу: 278796,00 грн. (двісті сімдесят вісім тисяч сімсот дев'яносто шість грн. 00 коп.) (в т. ч. ПДВ).

Сума застави: 28000,00 грн. без ПДВ.

Умови продажу по лоту № 1:

— використання під виробництво, склади;

— проведення розрахунків за придбане майно, за незалежну експертну оцінку (15000 грн. 00 коп. з ПДВ) та за тех. документацію (2075 грн. 76 коп. з ПДВ), здійснюється Покупцем (переможцем аукціону) протягом 3 (трьох) банківських днів з дня проведення аукціону;

ЛОТ № 2: Обладнання

Всього 35 найменувань обладнання

Воздуховоды транспорта буд.149	90274	1959
Сушильные камери бокс буд.149А	964	1960
Строгальный станок	4758	1955
Транспортер ленточный	6347	1961
Транспортер ленточный	8387	1962
Транспортер ленточный	8388	1963
Станок круглошлифовальный торцовый	11259	1964
Станок круглошлифовальный торцовый	11261	1964
Станок торцовый	23409	1965
Вентилятор	34503	1973
Станок ЦА-2А	35474	1973
Станок гвоздезавивной	45263	1976
Станок деревообрабатывающий	45829	1977
Гвоздеввивочный станок	46207	1977
Гвоздеввивочный станок	46208	1977
Станок 2ПГ	51206	1978
Станок настольно-сверлильный	51773	1978
Станок проволокошвейный	58311	1981
Станок проволокошвейный	58312	1981
Гвоздеввивочный станок	59389	1977
Проволокошвейная машина	66374	1983
Электротельфер	66917	1983
Вентилятор	70644	1984
Станок гвоздезабивной	73699	1986
Станок гвоздезавивной	73700	1986
Проволокошвейная машина	74335	1986
Станок гвоздезавивной	74337	1986
Эл. таль	74570	1985
Станок круглотыльный	74843	1986
Станок круглошельный	76791	1987
Станок проволокошвейный	78261	1988
Станок проволокошвейный	79298	1988
Станок деревообрабатывающий	79844	1989
Станок проволокошвейный	83503	1990
Станок прирезной	83834	1990
Вентилятор	85748	1991
Деревообрабатывающий станок	87135	1991
Вузькоколійка	531	1960

Місцезнаходження майна: вул. Гагаріна, буд. 1, м. Шостка, Сумської області. **Початкова ціна продажу: 51012,00** (п'ятдесят одна тисяча дванадцять гривень 00 копійок) в т. ч. ПДВ.

Сума застави: 19445,00 грн. (дев'ятнадцять тисяч чотириста сорок п'ять гривень 00 копійок) без ПДВ.

Опис та стан майна: Дата вводу в експлуатацію — 1955-1991 р. Фізичний знос — 50% — 100%. Стан майна — морально та фізично застаріле, вузли потребують заміни та ревізії.

Умови продажу по лоту № 2:

— проведення розрахунків за придбане майно, за незалежну експертну оцінку (7140 грн. 00коп. з ПДВ) здійснюється Покупцем (переможцем аукціону) протягом 3 (трьох) банківських днів з дня проведення аукціону;

Загальні умови продажу майна з аукціону:

— проведення розрахунків за придбане майно, здійснюється Покупцем (переможцем аукціону) протягом 3 (трьох) банківських днів з дня проведення аукціону;

— засоби платежу для фізичних та юридичних осіб — грошові кошти;

— оформлення права власності на придбане майно та сплата державного мита здійснюється за рахунок Покупця (переможця аукціону).

— У випадку відмови від підписання Покупцем протоколу аукціону або договору купівлі-продажу придбаного майна, гарантійний внесок Покупцю (переможцю аукціону) не повертається;

— повернення суми застави іншим учасникам протягом трьох діб після проведення аукціону, за виключенням суми банківських послуг;

Аукціон буде проведений **«21» квітня 2008 року** об 11.30 год. за адресою: Сумська область, м. Шостка, вул. Прорізна, 12. Брокерська контора УУТБ ФГ «Озиме покоління».

Кінцевий термін прийняття заяв для участі в аукціоні — за 3 (три) дні до дати проведення аукціону.

Реєстраційний внесок за лот (102 грн. 00 коп. разом з ПДВ) вноситься на Р/р 26009020647001 в СРУ ВАТ КБ «Надра» м. Суми, МФО 337535, Код 32054336, одержувач Брокерська контора ФГ «Озиме покоління», та сума застави (без ПДВ) вноситься окремо на Р/р 26008020647002 в СРУ ВАТ КБ «Надра» м. Суми, МФО 337535, Код 32054336, одержувач Брокерська контора ФГ «Озиме покоління».

За детальною інформацією звертайтесь до Брокерської контори ФГ «Озиме покоління» м. Шостка, вул. Прорізна, 12, або за тел. 8 (05449) 7 01 75 та 8 (097) 926 35 77, з 9-00 год. по 17-00 год.

З приводу огляду та ознайомлення з майном звертатись за тел. 8 (097) 926 35 77, в термін з моменту публікації оголошення про продаж до дня проведення аукціону.

Постановою Господарського суду Чернівецької області (індекс 58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) від 25.06.2000 року у справі 3/381-307/б мале підприємство «Дари осені» (юридична адреса: м. Чернівці, вул. Коломийська, 1-А, код ЄДРПОУ 23247921) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ухвалою Господарського суду Чернівецької області від 06.06.2007 року у справі 3/381-307б ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Шпортака Степана Дмитровича (індекс 58010, Чернівецька область, м. Чернівці, вул. Грушевського, буд. 1, абонентська скринька № 637, код за ЄДРПОУ 2767202497, ліцензія серії АВ № 307441 від 24 квітня 2007 року. Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 04.03.2008 р. по справі № Б26/40-08 фізична особа - суб'єкт підприємницької діяльності Сергієнко Анатолій Максимович (с. Мар'янівка Криворізького району Дніпропетровської області, ідентифікаційний код 1706316076) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру за нормами ст. ст. 22-32, 48 закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вернигору Володимира Петровича, ліцензія АВ № 347093 від 14.08.2007 р. (50000, м. Кривий Ріг, вул. Сиволапа, 44-72, телефони (067) 91-56-196, +38 (0564) 90-18-70).

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) ухвалою від 16.01.08 р. порушив справу №12/20б про банкрутство Приватного підприємства «Фінлайн», код ЄДРПОУ 32783761, адреса: 94330, Луганська обл., Перевальський район, смт. Ящикове, вул. Олімпійська, будинок 6, кв. 3; поточний рахунок 26007550394960 в Луганській обласній ФАКБ «Укрсоцбанк», МФО 304018, поточний рахунок 26009040000077 у філії АКБ «МТ-Банк», МФО 304751, поточний рахунок 260061431 в ВАТ КБ «Промекономбанк», МФО 334992, поточний рахунок 2600401300152 в Луганській філії ТОВ «Укрпромбанк», МФО 304933, поточний рахунок 26001043149700 в акц.-ком. Іннов. Банк «Укрсиббанк», м. Харків, МФО 351005, поточний рахунок 2600917561 в Луганській філії АКБ «МТ-банк», МФО 304751, поточний рахунок 26007580710110 в Алчевській філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 304052, поточний рахунок 2600111169 в Алчевській філії АППБ «Аваль», МФО 304580, поточний рахунок 26007037470051 в Сєвєродонецькій філії АКІБ «Укрсиббанк», МФО 304568, поточний рахунок 26001580591911 в Луганській обласній ФАКБ «Укрсоцбанк», МФО 304018, та ввів мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Мельничука О. М. (ліцензія серії АВ №158345 від 26.10.2006 р.), який мешкає за адресою: м. Алчевськ, вул. Сарматська, 30/16.

Заявив кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 06.03.2008 р. у справі № 16/41/08 ТОВ «Трансcторг» (код ЄДРПОУ 32865424), розташоване за адресою: 69063, м. Запоріжжя, вул. Кірова, 109, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Петренко А. С., ліцензія АБ № 116126 від 29.12.2004 р. (адреса: 69114, м. Запоріжжя, пр. Ювілейний, буд. 18, кв. 17, тел. 8 (061) 764-32-25).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 05.03.2008 р. у справі №16/40/08 ТОВ «Запоріжторг-плюс» (код ЄДРПОУ 33701166), розташоване за адресою: 69002, м. Запоріжжя, вул. Грязнова, 51, к. 12, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Петренко А. С., ліцензія АБ №116126 від 29.12.2004 р. (адреса: 69114, м. Запоріжжя, пр. Ювілейний, буд. 18, кв. 17, тел.: 8 (061) 764-32-25). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

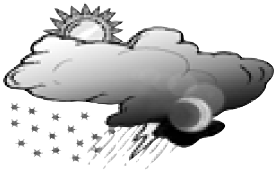
ТОВ «Фронталь», код 33153826, зареєстроване Подільською РДА м. Києва 04.09.2004 року за адресою: м. Київ, вул. Тульчинська, 6, повідомляє про свою ліквідацію, рішення ТОВ «Фронталь» від 12.03.2008 р. №2. Головою ліквідаційної комісії призначено Хлівного Андрія Миколайовича. Претензії кредиторів приймаються за тел.: 484-34-09.

Господарським судом Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул. Р. Люксембург/Річна, 29/11) ухвалою від 18 лютого 2008 р. порушено справу №2-30/1076-2008 про банкрутство Приватного сільськогосподарського підприємства «Агростар» (с. Олєксіївка Первомайського р-ну, вул. Садова, 1, ЄДРПОУ 32641384, МФО 324515, рах. №26006301336454 у філії Відділення Промінвестбанку у м. Севастополі, АРК, МФО 324515). Розпорядником майна призначено Данілко І. А. (ліцензія серія АБ №216872, видана 18.03.2005 р.), адреса: 54034, м. Сімферополь, вул. Беспалова, 156, кв. 54 (тел.: 8-050-20-935-09). Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутами та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно: Товариства з обмеженою відповідальністю «ОБЛ ТОРГ МОНТАЖ-ЛТД» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, буд. 12; код ЄДРПОУ 35391961), постанова №23/112-б від 18.03.2008 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «Партнерська Агенція «Контроль Якості» (03191, м. Київ, вул. Лятошинського, буд. 4А/289; код ЄДРПОУ 35138485), постанова №23/114-б від 18.03.2008 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія «АРАССЕР-2007» (02002, м. Київ, вул. Марини Раскової, буд. 19; код ЄДРПОУ 35083866), постанова №23/117-б від 18.03.2008 р. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бенедюка Сергія Степановича (03110, м. Київ, а/с 157; ліцензія серії АВ №081128 від 17.07.2006 р.). Заяви кредито рів з вимогами до банкрутів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та господарського суду Київської області.

ДЕНЬ

№ 55 (4305) П'ЯТНИЦЯ, 21 БЕРЕЗНЯ 2008

22 березня в західних областях очікуються помірні, у північних областях місцями невеликі опади, переважно дощ, на решті території — без істотних опадів. Температура вночі від 3° морозу до 3° тепла, вдень 7–12° тепла, на півдні — місцями до 15°.

ЦЬОГО ДНЯ, 21 БЕРЕЗНЯ

❒ 1908. Помер історик, етнограф і громадський діяч Володимир Антонович. Професор Київського університету, голова Історичного товариства Нестора-літописця. ❒ 1919. Проголошено Угорську Радянську Республіку (проіснувала до 1.08.1919). ❒ 1920. Постановою Всеукраїнського ЦВК створено Наркомат закордонних справ. ❒ 1927. Вийшов перший номер «Літературної газети» (тепер — «Літературна Україна»). ❒ 1942. Не стало Ольги Кобилянської. ❒ 1961. У Ліверпулі відбувся перший виступ квартету «Бітлз».

СПОРТ

Добрі вісті

Водні види. Ейндховен (Нідерланди). Чемпіонат Європи. Українець Ілля Кваша завоював золоту медаль у стрибках у воду з метрового трампліна. «Срібло» у Йона Пухакка з Фінляндії, «бронза» в італійця Крістофера Саккіні. Ще один українець, Юрій Шляхов, був четвертим.

У змаганнях плавців срібну медаль на дистанції 50 м батерфляєм виборов наш Сергій Бреус (23,48). Першим з рекордом Європи (23,11) був серб Кавич. Нарешті, Олег Лісогор став бронзовим призером на 100-метрівці брасом. «Золото» на цій дистанції з рекордом континенту виграв норвежець Александар Дале Уен (59,76).

Про домашнє завдання і контрольну...

Футбол. Кубок України. 1/2 фіналу. Перші матчі. 19 березня.

«Чорноморець» (Одеса) — «Шахтар» (Донецьк). 1:2. Голи: Левандовский, 41, Брандау, 64 (п), Карицько, 71 (п).

«Чорноморець»: Руденко, Гіменес, Белецький, Карицько, Зотов (Фернандес, 77), Вільямарін, Яценко, Васкез, Корнєв, Мельо, Шищенко (де ла Аса, 46). **Тренер** —Віталій Шевченко.

«Шахтар»: П'ятов, Гай, Єзерський, Чигринський, Шевчук, Левандовський (Дуляй, 65), Гюбшман, Вілліан, Адріано, Ілсіньо (Кравченко, 55), Брандау (Гладкий, 74). **Тренер** — Мірча Луческу.

Арбітр — Сергій Шебек (Київ).

Одеса. Стадіон «Чорноморець». 14 000 глядачів. 8 градусів.

* * *

«Динамо» (Київ) — «Металург» (Донецьк). 2:1. Голи: Гусєв, 43, Косирін, 55, Алієв, 88.

«Динамо»: Шовковський, Діакате, Мандзюк, Несмачний, Гусєв, Корреа, Михалик, Нінкович (Алієв, 80), Юссуф, Кравець (Мілевський, 84), Ващук. **Тренер** — Юрій Сьомін.

«Металург»: Дишленкович, Білозор, Чечер, Булут, Гвозденович, Касьянов (Аракелян, 71), Мелконян, Романенко, Рібейро Фернандеш, Косирін, Тимченко (Аїлтон, 82). **Тренер** — Сергій Ященко.

Арбітр — Том Геннінг Овребо (Норвегія).

Київ. Стадіон «Динамо» імені Валерія Лобановського. 10 000 глядачів. 3 градуси.

Обидва матчі завершилися з однаковим рахунком. З однією лише різницею, що «Шахтар» здобув перемогу в гостях, а «Динамо» — на своєму полі. Для гірників, котрі забили на виїзді два м'ячі, домашнє завдання передбачається досить спрощеним. А от гостьова контрольна для динамівців, либонь, буде не з легких. Хоча, як відомо, прогнози — річ невдячна. А сам футбол постійно дарує нам різні сюрпризи. Тому зачекаймо до 16 квітня, коли відбудуться матчі у відповідь.

Підготував **Віктор БРАНИЦЬКИЙ.**

Випускників поставили перед фактом

РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТИ

До зовнішнього незалежного тестування ставлення в суспільстві неоднозначне: від цілковитого схвалення до цілковитого заперечення. Одне очевидно: цьогорічних випускників і їхніх батьків реформи посеред навчального року застали зненацька. І хоч незалежне оцінювання знань задумувалось передусім як інструмент у боротьбі з корупцією при вступі до вузів, але саме на рівні школи найчастіше лунають аргументи проти. А що думає друга сторона цього процесу? Адже саме вузи найчастіше звинувачували в корупції. Я попросила висловитися з цього приводу доктора економічних наук, професора, ректора Тернопільського національного економічного університету Сергія ЮРІЯ.

— Сергію Іллічу, таке реформування на часі?

— Однозначно, що так. Щодо визначення зрізу знань у середній школі і механізму вступу до вищих навчальних закладів необхідно було вносити зміни. Але, як і операцію хворому, важливо це зробити своєчасно і з користю для його здоров'я. Відомий італійський економіст Паретто з цього приводу казав: «Які б зміни не запроваджувались, результат їх має бути не гіршим, ніж до цього». До цієї проблематики суспільство підбиралося давно, ще як міністром освіти і науки був Василь Кремень. Але тоді тестування було добровільним. Згодом про нього то згадували, то знову забували. Послідовної цілеспрямованої роботи не було. І раптом наказ: виконуйте ! Недопрацювали передусім менеджери і чиновники на рівні району, області: не було належних рекомендацій учителям, директорам шкіл, конференцій, співбесід на цю тему. Та й міністерство мало б не лише видавати накази, а й послідовно готувати до такого важливого процесу як педагогів, так і учнів та їхніх батьків, котрих просто поставили перед фактом. Багато хто розраховував не стільки на здобуті знання, скільки на вигодуваного батьками бичка чи зароблені мамою в Італії гроші. Не таємниця й те, що гарну оцінку в атестаті, як і медаль, можна було купити. Нещодавно проведене пробне тестування показало, що позитивні результати продемонстрували лише десять відсотків випускників. Але річ не лише в цьому. Можна лише поспівчувати тим, кому доведеться тестуватися з основ правознавства, адже предмет закінчують вивчати у десятому класі. Ще років п'ять тому був задум спеціалізувати навчання у десятому—одинадцятому класах за напрямками: гуманітарний, математичний, біологічний тощо, однак нічого не зробили. Тому я вважаю, що наказ про тестування з'явився за принципом «сьогодні на вчора», а дітей просто кинули на амбразури.

— А як бути випускникам сільських шкіл? Адже з об'єктивних причин вони навряд чи зможуть на рівних конкурувати зі своїми міськими ровесниками. То що, їм не бачити вищої освіти?

— Я сам із села, тому мені ця проблема особливо болить. Сільська дитина часто комп'ютер наяву не бачила, батькам мусить допомагати по господарству, у неї мізерний доступ до культурних, наукових джерел. Та й сільські педагоги клопочуться біля землі, у хліві, щоб вижити, де вже там до нових знань чи методик. Це не вина сільської школи, це наша спільна біда. Тому вузи завжди мали квоти для сільських дітей, у нас, наприклад, вони становили 10—12 відсотків. Між тим досвід свідчить, що саме з таких дітей виходять найкращі фахівці. У вузі вони швидко наздоганяють своїх міських ровесників, часто і випереджають їх, бо працьовиті й наполегливі. Візьміть наших випускників: голова Тендерної палати України, голова казначейства, голова Ощадбанку, заступник голови ДПА... Всі вони вихідці з села. У приймальних комісіях я працював з 1973 року, різні були випадки. Коли абітурієнт на вступних іспитах каже викладачу, що він з чимось не згідний, що у нього своя думка, то він готовий боротися за себе. Такі викликають повагу. Ми перевели студентів на письмові іспити, а тепер старшокурсники просяться складати їх усно. Адже державні іспити усні, а вони не завжди можуть правильно висловити і відстояти свою думку, губляться від хвилювання. Одне слово, суб'єктивних факторів багато, а ми кажемо, що лише те, що робиться нині, — об'єктивне.

— Сергію Іллічу, чи позначиться нова система оцінювання знань випускників школи на вузах загалом і вашому зокрема?

— Кожен вуз буде мати свого абітурієнта. Думаю, втратять їх передусім приватні інститути, які часто не мають ні відповідної бази, ні кваліфікованих викладачів, ні наукових шкіл. Батьки направлятимуть дітей туди, де дають знання. Вузи, які мають авторитет, від цього лише виграють. Торік ми мали абітурієнтів з 23 областей України, є філія університету в Єревані. Можна сказати, що відсотків на 80 державні місця вже заповнені. У нас на підготовчому відділенні навчається 700 чоловік. Проведемо серед них олімпіаду, результати якої також будуть братися до уваги при вступі. А загалом, на мою думку, держава забагато коштів дає на освіту.

— Дивина. Усі скаржаться на брак коштів, а ви кажете — забагато.

— А хто сьогодні скаже, скільки потрібно Україні економістів, журналістів, педагогів, пілотів тощо? Якщо державі, умовно кажучи, треба десять фінансистів, то вона розмістить своє замовлення у найкращому вузі, виділить на це кошти і простежить, щоб випускник поїхав туди, де він потрібний. Нині деякі державні вузи обросли приватними, часто у них навіть кошториси спільні, виділені державою кошти йдуть у приватні структури. Їх ніколи не вистачатиме. Можливо, колеги-ректори на мене образяться, але питання контролю за державними коштами, що виділяються на освіту, рано чи пізно постане. Нам украй потрібна доктрина освіти. Вона має випливати з доктрини соціально-економічного розвитку держави. Ще колись Кучма-прем'єр запитував, що ми будуємо і куди йдемо. На жаль, запитання й досі залишається без відповіді.

— Вдячна за розмову. Успіхів вам!

Бесідувала **Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Тернопільська область.

Фото автора.

Незаконне звільнення — у політичному дзеркалі

Учора, 20 березня, відбулася позачергова сесія Львівської обласної ради. В її порядку денному було одне питання: обговорення законодавчо необгрунтованого звільнення з посади начальника Головного управління земельних ресурсів, депутата облради Миколи Пшевлоцького.

Про своє звільнення «за згодою сторін» М. Пшевлоцький дізнався 7 березня в Києві, якраз під час святкування дня землевпорядника. Таке несподіване «вітання» для авторитетного фахівця із багаторічним стажем не минуло безслідно, тож він змушений був звернутися по лікарську допомогу. А тут ще з'ясувалося, що очікуваний новий керівник управління свого часу закінчив школу КДБ СРСР у Москві, тож цей «штрих» спричинив додаткові політичні хвилі у сесійній залі.

Обговорення не обійшлося без оцінок політичної ситуації в державі, зокрема, протистояння Тимошенко—Ющенко попри задекларовану коаліцію. Випадок із М. Пшевлоцьким, як відзначали на сесії, одне із численних кадрових «відлунь» загальної ситуації. Депутата звільнили, не попередивши про це обласну раду.

— Я не бачу нічого поганого в тому, що на тих чи інших ділянках відбувається ротація кадрів, — зазначив у виступі на сесії М. Пшевлоцький. — Є відповідний механізм добору кадрів, є керівництво області, яке погоджує або ні кандидатуру на посаду. Це логічний і правовий механізм. Я запевнив керівництво Держкомзему, що не маю права бути «троянським конем» для Львівщини, тож треба вирішувати питання у спосіб, передбачений законодавством. Передусім, я не давав згоди на своє звільнення. Вважаю, що в цій ситуації було повністю проігноровано думку, інтереси львівської громади, знехтувано думкою керівництва області. Я не хотів би, щоб це питання політизувалося. Щонайбільше можемо говорити про те, що певні групові інтереси пробують реалізувати під прикриттям тих чи інших партійних прапорів. Це не є відображенням, як каже дехто з колег, внутрішніх чвар у демократичній коаліції. Я переконаний, що всі ці ситуації будуть вирішені в правовий спосіб і не завдадуть шкоди єдності й злагодженості демократичної коаліції — на загальнодержавному щаблі. Дуже хочеться, щоб вона успішно працювала і на нашому, регіональному рівні, — наголосив він.

На сесії також було зачитано низку звернень. Зокрема, депутати наполягали на дотриманні законності кадрових процедур, а також лист на підтримку колеги підписали 124 науковці Львівського національного університету імені І. Франка, де викладає М. Пшевлоцький.

(В одному з наступних номерів газета «Голос України» розповість докладніше про перебіг конфліктної ситуації).

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Редактор номера Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн., для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 734

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12.

Зам. 9-1-248

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

